

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

PETROLUL

AL TREILEA TITLU IN ULTIMII OPT ANI

(CITIȚI REPORTAJUL DIN PAGINILE 10-11)

DINAMO-STEAVA DERBIUL ATLETISMULUI

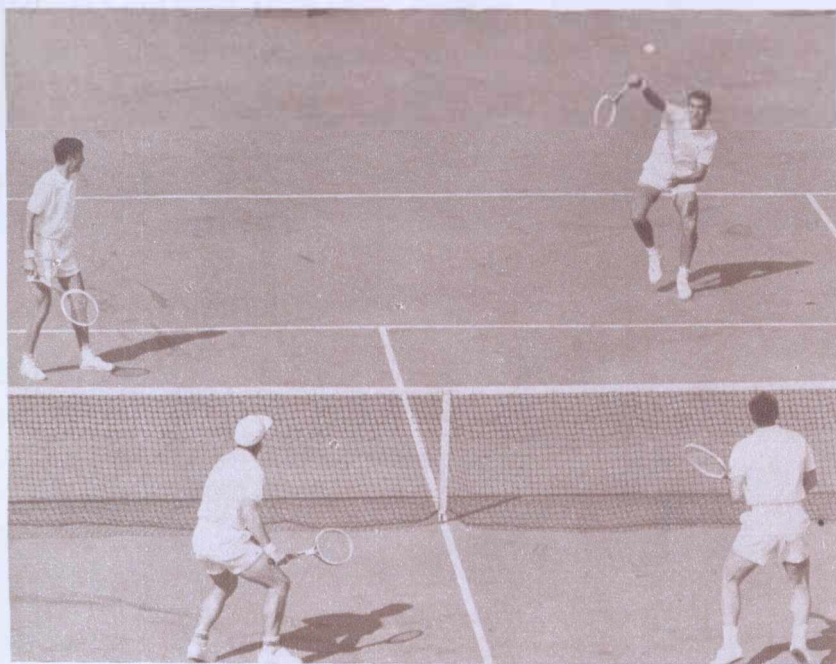
START ÎN CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

Nr. 13 IULIE 1966
(180) Anul XIX

SNAGOV:
„PARADA”
CAMPIONILOR

FILE DE ISTORIE

Cum a cucerit LUCIAN POPESCU
titlul european la categoria „cocoș”

TIRIAC – NĂSTASE CONTINUĂ I...

Seria bunelor rezultate ale tenismanilor noștri frunzași continuă. Ion Țiriac și noul său partener de dublu Ilie Năstase confirmă succesul de la Roland Gæros, unde s-au clasat pe locul doi în rîndul perechilor care și-au disputat titlul de campioni internaționali ai Franței, obținînd acum o prețioasă victorie în turneul de la Travemunde (R.F. Germană). Aici ei au înfrînt în finală redutabilul cuplu iugoslav Pilici-Iovanovici, fost finalist la Wimbledon, după o luptă acerbă (0-6, 6-3, 7-5, 1-6, 6-4). Rezultat prețios și mai ales interesant prin perspectiva apropiatelor întreceri ale Balcaniadei de tenis.

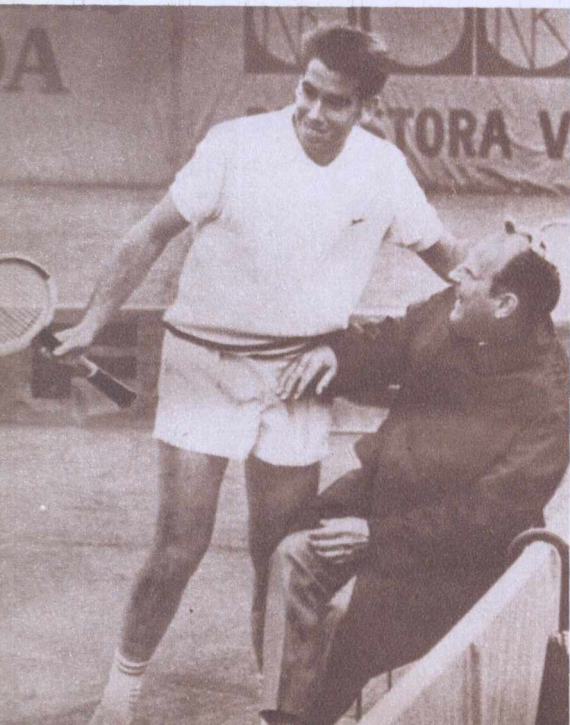
DUPĂ FINIȘ - BUCURIE I

Bucuria de pe fețele acestor două sportive este lesne de înțeles. Ele au terminat victorioase proba de K-2 500 m din cadrul regatei care a fost găzduită de praghezi, și la care au participat peste 400 de minitorii ai padelor și pagaelor din 10 țări.

Desigur, le-ați recunoscut pe cele două calaciste din ambarcația cu nr. 8: Hilde Tătaru și Valentina Serghei — în concursurile interne, ele apără culorile clubului Steaua

PRIMUL WIMBLEDON AL LUI MANUEL SANTANA

În vara lui 1958, întorcîndu-se de la Vichy, unde disputase turneul final al «Cupei Galea», Ion Țiriac, actualul nostru campion, ne declara: «Am avut prilejul să văd mulți tenismani de perspectivă, care în curînd vor deveni ași ai rachetei. Dar cel mai bun dintre ei va fi Santana!... Pronosticul lui Țiriac s-a confirmat total abia după opt ani, cînd spaniolul Manuel Santana (în fotografie) culege cel mai înalt titlu în tenis: campion de simplu la Wimbledon. Era și timpul... Santana împlinește 28 de ani.

„CUPA VOIŢA“

Prima ediție a cursei cicliste de lung kilometraj «Cupa Voița» desfășurată de-a lungul a șase etape, dintre care una în premieră (etapa a IV-a, pe porțiunea Rîșnov-Pîrîul Rece-Predeal) a dat cîștig de cauză alergătorului G. Moiceanu și formației dinamoviste. De remarcat că atât cîștigătorul în clasamentul individual cit și formația clubului Dinamo au reușit să se impună datorită unui spirit de combativitate deosebit, remarcat nu numai izolat, într-o etapă, ci de-a lungul întregii curse. În fotografia alăturată se poate vedea un aspect din timpul desfășurării acestei reușite întreceri.

PISTARZII LA ÎNĂLȚIME

Primul concurs internațional de pistă al sezonului organizat în țară s-a soldat cu o serie de frumoase rezultate obținute de pîstarzii români. Avînd drept parteneri cicliști cu frumoase cărți de vizită, reprezentanți ai cluburilor Dynamo Gera, din R.D. Germană și Uipești Dozsa, din R.P. Ungară, cicliștii noștri Vasile Burlacu, Dan Popovici și Constantin Grigore au urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului învingătorilor. Iată în fotografia alăturată un aspect din timpul desfășurării cursei cu adițiune de puncte cîștigată detașat de Burlacu.

„MAREA BUCLĂ“

Acești cicliști care traversează în pluton un punct de frontieră între Franța și Belgia, au pornit la 21 iunie, din Nancy, să se întrecă pe distanța a 4.329 km. Atît măsoară cel de al 53-lea Tur al Franței, clasică «mare buclă», piatră de încercare pentru așii ciclismului profesionist. Cine va rămîne primul după cele 22 de etape? Gazdele îl așteaptă cu flori pe marele lor favorit, Jacques Anquetil, care ar cîștiga astfel al șaselea Tur al său. Să așteptăm însă data de 14 iulie, cînd — în ziua de sîrbătoare națională a Franței — «marea buclă» ajunge pe velodromul «Parc de Princes» din Paris.

DE DOUĂ ORI

Pentru a 2-a oară în decurs de câteva zile, Michel Jazy egalează recordul european în proba de 1 500 m, record preluat cu numai o zecime de secundă de la Jurgen May-RDG. Cu această performanță, Jazy devine al doilea alergător pe distanța de 1 500 m din toate timpurile, apropiindu-se la numai 7 zecimi de secundă de celebrul record al lui Elliott.

Se pare că Jazy, care la începutul sezonului declarase că se va pregăti în mod special pentru 5 000 m, a revenit la vechea și prima lui pasiune, ca urmare a stimulentei creat prin performanțele lui Jim Ryun, noul candidat la recordurile pe 1 500 m și 1 milă.

Ziaristii, în căutare de senzational, au și scris primele pronosticuri privind o eventuală întâlnire între acești doi celebri alergători. Dar anul acesta, după toate probabilitățile, nu vom asista la o asemenea întâlnire și n-ar fi exclus, să ne fie dat să asistăm la o nouă dispută prin corespondență, ca aceea de acum 2 ani, între Snell și Jazy, care deasemenea nu s-au întâlnit niciodată.

(N.M.)

MOTOCICLIȘTII NE FAC CINSTE

Pe un traseu accidentat din împrejurimile localității Priștina (Iugoslavia) s-a desfășurat recent un concurs internațional de motocros la care și-au măsurat forțele alergătorii din Suedia, U.R.S.S., Danemarca, Bulgaria, România, Italia, Austria și Iugoslavia. Printre motocicliștii aplaudați pentru frumoasa lor comportare de către cei peste 35.000 spectatori a fost și reprezentantul nostru Cristian Doviș (în fotografie) care, la clasa 250 cmc s-a clasat pe locul II, după cunoscutul motociclist suedez Laif Ake Olson.

START IN CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL!

ENGLEZII:ULTIMA RELAXARE. Întrii odihnă, apoi perioadă de pregătire, jocuri de verificare și — în sfârșit — start în campionatul mondial. Așa și-a eșalonat antrenorul Alf Ramsey programul dintre 14 mai (finala „Cupei Angliei”) și 11 iulie (meciul de deschidere Anglia-Uruguay, pe Wembley), pentru punerea pe picioare a unei naționale capabile să reprezinte cu cinste Albionul în marea confruntare a elitei fotbalului. Fotografia alăturată datează din perioada „relax”. Sub privirile lui Ramsey câțiva viitori echipieri ai Angliei fac exerciții de gimnastică: Hunter, Byrne, J. Charlton, Hurst, Greaves, Banks, Armfield (de la stînga la dreapta).

FRANCEZII ȘI AMINTIREA... SUEDEI. Fotbaliștii francezi, absenți în turneul final din Chile, au revenit printre cei mari, după un palpitant duel cu cei iugoslavi. Ascensiunea reală a echipei Franței — în ciuda criticilor aduse selecționarului unic Guérin — o plasează în rîndul outsider-ilor. Suporterii cocoșului galic au o mare încredere în echipa lor, pe care o văd reînvîind amintirea „glorioasei campanii din Suedia”. În fotografie: lotul Franței după traversarea Mîncii. (Foto: France-Presse).

BRAZILIENII — GATA PENTRU AL TREILEA ASALT. După marile victorii din Suedia și Chile, brazilienii se prezintă la startul celei de-a 8-a ediții al Cupei mondiale cu o imensă autoritate. Dar, această poziție de favoriți este, în același timp, un mare handicap: toți joacă mai bine împotriva campionilor mondiali. În fotografie: lotul Braziliei. Pe chipurile jucătorilor se citește o mare încredere în forțele proprii. Să vedem dacă această încredere va aduce definitiv Cupa Jules Rimet în Rio! (Foto: U.P.I.).

Zoltan Vamoș (Dinamo), recordmanul la 3 000 m obstacole, și Victor Caramihai (Steaua) se vor întâlni din nou. Va rezista recordul de 8:36,0? Cine va fi autorul unui nou record: Vamoș sau Caramihai?

Gheorghe Zamfirescu, veșnicul... alergător pentru recordul la 100 m și 200 m plat.

Valeriu Jurcă — colecționarul de recorduri.

CINE VA ÎNVIŢE?

Campionatele naționale pe echipe, indiferent de disciplină, cu precădere acelea cu antet de categoria A, oferă iubitorilor sportului și spectacole de gală, mult gustatele derbiuri, al căror farmec, păstrînd proporțiile, îți amintește de acela al cascadelor care colorează memorabil drumul molcom al marilor fluvii.

Deci, nici atletismul nu duce lipsă de derbiuri. E drept, îl găsim catalogat la sporturi individuale, dar are și un campionat pe echipe.

Așadar, cînd va fi cel mai apropiat spectacol de gală?

Foarte curînd! În zilele de 16 și 17 iulie. Că va fi cu adevărat un spectacol de gală, nu ne îndoim, deoarece în distribuție vor figura membrii celor mai puternice secții de atletism din țară, cei care alcătuiesc echipele bucureștene Steaua și Dinamo, ale căror vîrfuri de piramidă sînt maestrele emerite ale sportului Iolanda Balas și Mihaela Peneș. Vor mai fi multe alte «capete de afiș», atlete și atleți acreditați cu titluri de campioni și de recordmani sau corecordmani (Viorica Viscopoleanu, Gheorghe Zamfirescu, Valeriu Jurcă, Andrei Barabaș, Nicolae Mustată, Zoltan Vamoș, Victor Caramihai, Mircea Stein, Nicolae Mărășescu, Ion Rățoi, Eugen Ducu, Constantin Spiridon, Petre Astafei, Mihai Simionescu, Constantin Drăgulescu, Gheorghe Costache, Iosif Naghi ș.a.). Cu o asemenea distribuție, această etapă a campionatului pe echipe se va putea considera foarte mult de valoare față de campionatelor individuale. Cu atît mai mult, cu cît Ioan Soeter (antrenor la Steaua) și Alexandru Stoicescu (antrenor la Dinamo) au fost unanimi în declarația pe care ne-au făcut-o. Spre deosebire de edițiile precedente, cînd accentul era pus aproape în exclusivitate pe acumularea de puncte și afită tot, campionatul republican pe echipe din acest an țintește în primul rînd calitatea. De la etapă la etapă, fiecare sportiv progresează. Punctele reprezintă în 1966 interesul minor, iar performanțele — interesul major. Mărturie stau numeroasele recorduri doborîte sau egale în etapele de pînă acum. Stimulentul principal îl constituie campionatele europene de la Budapesta.»

Există de astă dată, vasăzică, un «interes major», adică tentative de record, eșalonate pe tot parcursul campionatului, dar cele mai multe concentrate pentru etapa din 16—17 iulie. Să ne oprim în dreptul cîtorva nume de atlete și atleți:

IOLANDA BALAS (Steaua). Deși recordul mondial pe care-l deține datează din 1961, ea își va amîna cucerirea aceluia centimetru în plus cu încă o lună și jumătate, pentru Budapesta. Nu va renunța, desigur, la o «repetiție generală» (cea mai bună performanță mondială a anului) aici la București.

MIHAELA PENEȘ (Dinamo). În palmaresul ei de 23 de victorii consecutive în țară și peste hotare, începînd din septembrie 1964, îi lipsește a 3-a victorie asupra atletei sovietice Elena Gorcaakova, mai precis asupra recordului mondial (62,40 m). Dacă pista de elan va fi în bună stare, Mihaela ne va putea oferi prilejul de a-i aplauda la scenă deschisă completarea palmaresului.

VIORICA VISCOPOLEANU (Steaua). Are posibilitatea de a-și îmbunătăți recordul la lungime (6,52 m), deși la meciul Steaua — Dinamo intervine și «interesul minor», adică... punctele. Ediția de anul trecut a campionatului republican pe echipe a fost cîștigată nu cu prea multă greutate de Steaua, iar repetarea poate să fie destul de ispititoare, ceea ce va însemna solicitarea Vioricăi și la alte probe.

GHEORGHE ZAMFIRESCU (Steaua). Este cel mai iute alergător român, însă, sosește de fiecare dată și la 100 m și la 200 m puțin tîrziu pentru a-i doborî recordul lui Ion Moina (10,4) și al lui Valeriu Jurcă (20,9). Puterea sa de luptă — remarcabilă, ambiția sa de a nu mai fi corecordman, ci recordman, vor da, poate, în sfîrșit, roade în meciul cu Dinamo.

VALERIU JURCĂ (Dinamo). Deținător oficial al celui mai mare număr de recorduri (200 m, 300 m, 110 mg, 200 mg, 400 mg, 4 × 100 m) și al unei performanțe superioare actualului record la 100 m, realizată luna trecută pe pista stadio-

olanda Balaș, după un deceniu de victorii, vrea să-și serbeze
versarea cu un nou record mondial.

Mihaela Peneș îl asigură pe Licsandru Pande, antrenorul ei,
că-i va oferi o aruncare de... copertă.

nului Dinamo (10,3), Valeriu (actualmente, complet restabilit) va evita, după toate aparențele să se întâlnească pe «plat» cu Zamfirescu, preferînd întîlnirea pe «garduri» cu recordul la 400 mg (care-i aparține: 51,1). Păcat, ne-ar fi încîntat un duel Zamfirescu —Jurcă în derbiul Steaua—Dinamo. Dar, să nu ne amestecăm. Cîndva, i-am sugerat antrenorului Alexandru Stoescu să-l încerce pe Jurcă și la decatlon (cu toate că este slăbuț la aruncări și la săritura cu prăjina), cu încrederea că debutul lui Valeriu în această probă supremă a atletismului, pe care el și-o dorește, ar fi însemnat totodată un record național. Ni s-a replicat că, pentru decatlon, mai este timp. Atunci, și pentru un duel decisiv cu Zamfirescu, probabil, mai este timp.

CONSTANTIN DRĂGULESCU (Steaua). După recordul de la Constanța la aruncarea ciocanului (65,55 m), în toamna lui 1963, Drăgulescu și-a întrerupt brusc ascensiunea... bruscă (în cîteva luni el a progresat cîteva metri; apoi, trecînd succesele sale exclusiv în patrimoniul personal, a renunțat la antrenor și a început... declinul). Pentru meciul cu Dinamo el este hotărît să-i demonstreze adversarului său, Gheorghe Costache, că se află din nou pe drumul cel bun. Am dori din toată inima să anticipăm un nou record (despre care am fi putut vorbi «la trecut» și în 1964, și în 1965), nu știm însă dacă Drăgulescu a renunțat definitiv la... capriciul (fără de care ar fi putut să «vadă» și dincolo de 70 de metri).

GHEORGHE COSTACHE (Dinamo). Recordman neoficial mondial la aruncarea ciocanului de juniori (6 kg), Costache, deși are calități fizice inferioare lui Drăgulescu, a reușit să-l învingă anul trecut pe recordmanul de seniori, la Timișoara, la campionatele individuale. Este un om foarte modest, se pregătește cu o conștiințozitate rar întîlnită. Fiînd într-o ascensiune neîntreruptă, îl va putea împiedica pe Drăgulescu să-și ia revanșa. Dar, Costache, mai mult decît o victorie, își dorește un 65,56 m. Nu avem nici un temei să fim sceptici.

IOSIF NAGHI (Steaua). Deși îl despart cam 10 metri de recordul mondial, tînărul Iosif Naghi, prin progresele sale rapide, efect al unei munci îndelungate, se impune tot mai mult. Pentru meciul cu Dinamo, sintem aproape siguri, Naghi va modifica din nou tabela de recorduri, micșorînd din acel handicap de vreo 10 metri.

Să ne oprim aici, pentru a ne referi, pe scurt, și la «interesele minore» ale actualei ediții a campionatului republican pe echipe.

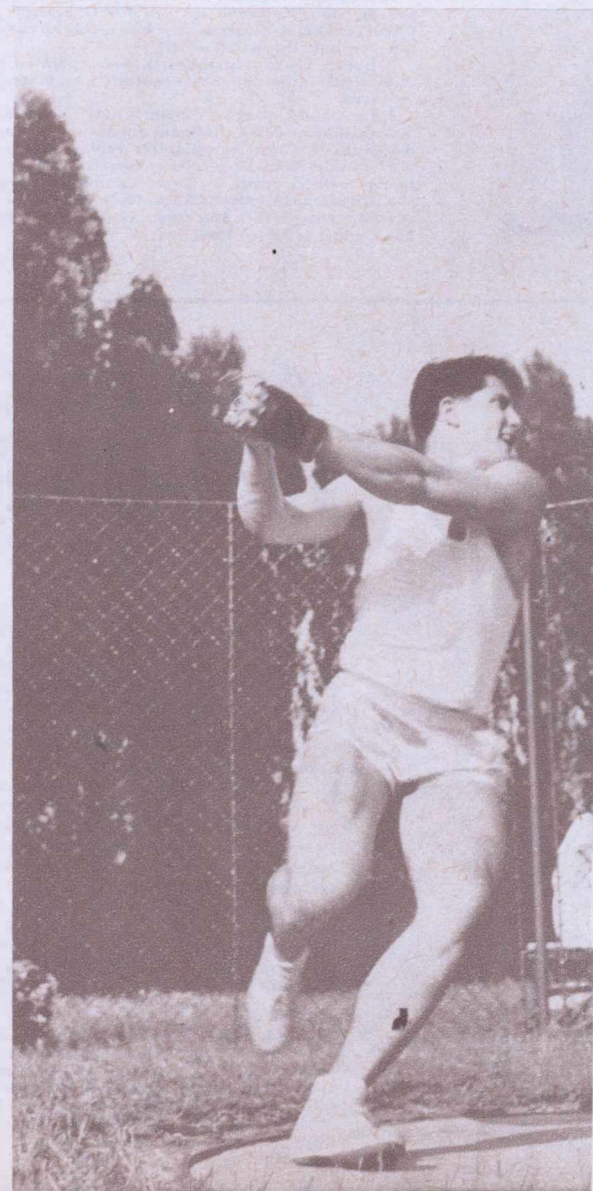
L-am întrebare pe Ioan Soeter: «Cine va cîștiga?». Mi-a răspuns fără nici o ezitare: «Steaua! La bărbați, lupta va fi echilibrată. Plusul necesar cîștigării meciului îl vom obține în întrecerea feminină, unde Dinamo se prezintă deficitar, comparativ cu noi. Sperăm să-i depășim pe dinamoviști și la... recorduri. De pildă, Adrian Samungi este capabil să-l învingă de două ori pe Mihai Simionescu: și la puncte, și la recordul pe care-l deține (7,74 m). Avem și probe deficitare: aruncări (femei), 400 m și 400 mg. Nu ne vom dezminți «specialitatea» casei: săriturile, atît la femei, cît și la bărbați. Derbiul din 16—17 iulie va constitui pentru noi un bun prilej de verificare a stadiului de pregătire al celor mai buni din secția noastră: Iolanda Balaș, Viorica Viscopoleanu, Maria Diaconescu, Gheorghe Zamfirescu, Victor Caramihai, Iosif Naghi, Adrian Samungi, Ilie Popa, Petre Astafei. «Europenele» le privim cu toată seriozitatea!»

I-am pus aceeași întrebare și lui Alexandru Stoescu. Tot fără ezitare mi-a răspuns: «Dinamo! La bărbați lupta nu va fi echilibrată, în felul acesta nu am putea cîștiga duelul, pentru că la femei Steaua este mai, bună. Avem toată încrederea în puterea de luptă și în buna pregătire a echipei noastre pentru acest derbiu Steaua—Dinamo. Baza succesului nostru, pe care-l anticipez: Mihaela Peneș, Elena Vintilă, Gabriela Rădulescu, Marilena Ciurea, Andrei Barabaș, Valeriu Jurcă, Vasile Sărucan, Ioan Rătoi, Costache Gheorghe, Adrian Gagea, Domenico Menis. Fiecare din ei dorește să ia startul și la «europenele» de la Budapesta».

În încheiere... să sperăm că derbiul Steaua—Dinamo ne va aminti și el de cascadele care colorează memorabil drumul malcom al marilor fluvii!

H. C.

Gheorghe Costache. Ţelul său imediat: victorie asupra
recordului deţinut de Drăgulescu.

Constantin Drăgulescu. Ţelul său imediat: victorie asupra lui
Costache.

URMAȘII STRĂVECHII „HOINE“

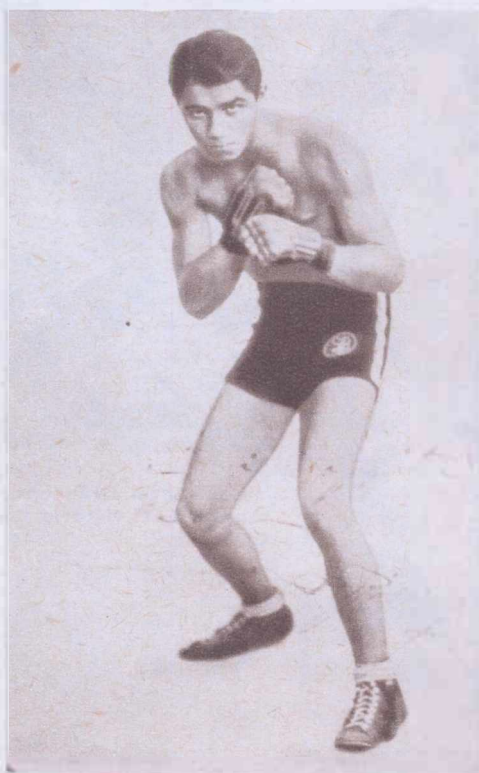
ÎN FOTOGRAFII:

1. Alegerea terenului se face, după tradiție, cu bastonul de joc. Căpitanul echipei din Gherăiești (Eugen Cocuț) a câștigat alegerea înaintea meciului cu formația din comuna Bucești (Galați).
2. Eugen Cocuț (Gherăiești), cotel printre cei mai buni centri mijlocași, se pregătește să... țintească adversarul.
3. La „bătaia mingii”, Marin Bălaie (Valea Roșie).
4. O imagine de pe stadionul din Mangalia, cu prilejul desfășurării „Cupei campionilor regionali”.
5. Avântul Valea Roșie (regiunea București) câștigătoare primei ediții a „Cupei campionilor regionali”.
6. Biruința Gherăiești (Bacău) a câștigat ediția a doua.
7. Și formația C.P. București, câștigătoare ultimelor două ediții (1965 și 1966).

Grupuri de flăcăi, mesageri ai sportului din 12 regiuni ale patriei, și-au dat întâlnire pe pitorescul stadion din Mangalia, care avea să găzduiască o interesantă competiție republicană. Protagonistii erau frunțași ai jocului de oină, sport cu o veche tradiție în țara noastră. Începuturile acestui joc național se pierd în negura anilor. El a fost născocit de păstorii care își petreceau vremea în singurătatea pășunilor și apoi s-a transmis din generație în generație. În hrisoavele cronicarilor noștri se arată că vechea «hoină» a fost practică în urmă cu aproape 600 de ani și de voievodul Mircea Basarab, pe când își petrecea copilăria la curtea domnească a lui Vlaicu Vodă. Despre frumusețea acestui joc a scris și marele nostru povestitor Mihail Sadoveanu. Astfel, în volumul XVI al Operelor, la capitolul «Primele în-

FILE DE ISTORIE

1931-UN MECI MEMORABIL: LUCIAN POPESCU (ROMÂNIA)—CARLOS FLIX (SPANIA)

Lucian Popescu este un nume foarte cunoscut în boxul nostru. În tinerețe, mulți ani a fost prima... mânășă a țării, realizând o performanță unică în boxul românesc și extrem de rar întâlnită chiar și peste hotare: a reușit să cucerească trei titluri de campion al Europei.

La 7 iunie 1930, învingându-l pe francezul Kid Oliva, în limitele categoriei muscă, Lucian Popescu a câștigat primul său titlu european. Un an mai târziu, campionul «cocoșilor» din bătrînul continent, spaniolul Carlos Flix, e nevoit să-i cedeze lui Lucică al nostru cel de-al doilea titlu. În sfârșit, la 3 iunie 1939, belgianul Phil Dolhem s-a recunoscut învins în fața românului Popescu, dîndu-i acestuia satisfacția cuceririi celui de-al treilea titlu european, de data aceasta, însă, la categoria pană.

Din cele trei mari partide care au adus glorie școlii românești de box, am ales, pentru a-l prezenta cititorilor mai tineri, memorabilul meci pentru titlul european la categoria cocoș: LUCIAN POPESCU (ROMÂNIA)—CARLOS FLIX (SPANIA).

Vara lui 1931. Tracuse aproape un an de cînd campionul Europei la categoria muscă, Lucian Popescu, își apăsese titlul în fața francezului René Challenge. De atunci, campionul român nu mai susținuse nici o partidă în care titlul său european să fi fost pus în joc. Cîteva meciuri cu boxeri străini de valoare, în cea mai mare

parte încheiate cu victorii, i-au dat lui Lucian Popescu o nemărginită încredere în forțele și posibilitățile sale. Urmarea: o provocare adresată campionului european la categoria cocoș, boxerul spaniol Carlos Flix.

«International Boxing Unions» (forul internațional al boxerilor profesioniști din Europa) acceptă provocarea boxerului bucureștean și-l numește șalanger oficial al campionului spaniol Carlos Flix. Faptul a stîrnit mare vîlvă în lumea pugilistică europeană. Pe vremea aceea, boxerul care reușea să cucerească un titlu al continentului era multumit să-l păstreze cit mai mult timp. Încercarea de a obține și titlul categoriei superioare era un lucru extrem de rar.

Au urmat inevitabilele tratative dintre cei doi viitori adversari, pentru stabilirea orașului în care se va disputa meciul. De comun acord, s-a stabilit ca partida ce avea să-l hotărască pe campionul Europei la categoria cocoș să se desfășoare la București, în ziua de 19 septembrie 1931, la Arenele Romane.

În febra pregătirilor pentru marea încercare, la București timpul a trecut foarte repede. Un meci de verificare în compania unui vechi rival, Gheorghe Stamate, câștigat... fără probleme, și Lucian Popescu era gata pentru a-l întâmpina pe Carlos Flix.

Ziarele, cele de sport în special, se ocupau pe coloane întregi de marea eveniment pugilistic de la 19 septembrie. Un boxer român ataca un al doilea titlu european. Biletale de intrare la Arenele Romane s-au... evaporat ca apa pe plita încinsă.

În dimineața zilei de 17 septembrie, campionul Europei

demnuri», pagina 420, citim: «Acestor jocuri pitorești și tradiționale — oina și haiducii — le-am fost părtaş credincios și entuziast în toate duminicile frumoase de toamnă». De asemenea, scriitorul Demostene Botez a dedicat un roman jocului de oină, intitulat «Bucuria tinereții», care a văzut lumina tiparului în anul 1957. Dar, să revenim la jocul de oină din zilele noastre...

...A patra ediție a «Cupei campionilor regionali», programată la Mangalia, a reunit 12 dintre cele mai bune echipe din țară. Erau acolo campioanele regiunilor Suceava și Iași, Bacău și Ploiești, București și Oltenia, Brașov și Cluj, ca și din alte regiuni ale țării. Timp de trei zile formațiile competitive conduse de maeștri ai sportului și jucători frunțași de oină, au oferit un frumos spectacol sportiv. Jocul la «prindere» ca și la «bătaia mingii», cu multe «bar»-uri (mingi tri-

mise peste linia de 65 m), au prilejuit faze de o rară frumusețe, răsplătite cu aplauze de spectatori. O plăcută surpriză ne-au oferit tinerii oiniști din comunele Valea Roșie (regiunea București), Rîmnicelu (Ploiești) și Andrieșeni (Iași), care au opus o dirză rezistență formațiilor frunțașe, cu o îndelungată activitate competițională. Echipa Avintul Valea Roșie s-a întrecut de la egal la egal cu deținătoarea trofeului, formația C.P.B., în fața căreia a și câștigat chiar două jocuri (14—12 și 15—12). În final, însă, rutina echipei din Capitală, cu mai mulți maeștri ai sportului, și-a spus cuvîntul, ea recucerind trofeul.

Ce păcat, însă, că această competiție a fost umbrită de arbitrajele sub orice critică, care au creat nemulțumiri în rîndurile jucătorilor și ale spectatorilor prin faptul că au influențat rezultatele.

ION MOLDOVEANU

la categoria cocoș, Carlos Flix, a coborât din expresul de Paris pe peronul Gării de Nord. Odată cu el au sosit reprezentantul Federației spaniole de box, Luigi Casanova, francezul Robert Weisberg, arbitrul neutru al întâlnirii, și Juan Artero, managerul pugilistului spaniol. Venirea intragului grup cu expresul de Paris a dat naștere unei nedumeriri generale. De ce oare pentru a ajunge la București, spaniolii nu au preferat ruta directă prin Italia? Ce i-a determinat să treacă și prin Paris? Nu cumva «cauza» acestui ocol să fi fost chiar arbitrul neutru, francezul Weisberg? Să fie vorba de un «aranjament» al spaniolilor?

Toate acestea au amplificat interesul pentru meciul dintre Popescu și Flix. Toți iubitorii boxului din Capitală se întrebau dacă Lucian va reuși marea performanță. În ziua meciului, rubricile de sport ale ziarelor nu prea au mai avut spațiu pentru alt eveniment. «Vremea Sport» publica o declarație a «neutrului» francez: «Atît Carlos Flix cît și Lucian Popescu îmi sînt cunoscuți. Și pe unul și pe celălalt l-am văzut boxînd. Văd, de pe acum, cum se va desfășura meciul. Desigur, prevederile mele pot fi înșelate. Îmi amintesc că anul trecut, cînd Popescu a câștigat titlul european (n.r. — la categoria muscă), aveam o încredere oarbă în Kid Oliva. Nu vedeam în român un adversar periculos. Cu toate acestea, campionul României a luat avantaj chiar din prima repriză. Este greu de dat un pronostic.»

În sfîrșit, mult așteptata seară a zilei de 19 septembrie a sosit. La Arenele Romane nu aveai unde să arunci un ac. Primul sunet de gong a dat semnalul memorabilei întâlniri. Să... urmărîm și noi partida, acum, după aproape 35 de ani, prin intermediul amintirilor antrenorului emerit de azi, Lucian Popescu, campionul de atunci și prin intermediul cronicilor vremii...

Repriza I-a. Cai doi adversarii încep prin a se studia — veche tactică a boxerilor profesioniști. Cîteva directe de stînga expediate pentru... tatonare de către Lucică își găsesc ținta. Flix răspunde cu aceeași armă și are același succes. Arbitrul Weisberg notează: 20—20.

Repriza II-a. Flix pornește la atac și reușește cîteva croșe. Lucian pare surprîns și sfîrșitul reprizei vine înainte ca el să poată recupera. «Neutrul» notează 20—19 în favoarea lui Flix.

Repriza III-a. Lucian Popescu pornește la luptă hotărît să refacă. Își pregătește cu grijă atacul și o ploaie de

lovituri îl silesc pe Flix să se agațe de adversar, fapt pentru care arbitrul îi face observație. În ultimul minut, Lucian lovește puternic cu dreapta și una din arcadele lui Flix cedează. Punctaj: 20—18 pentru Popescu.

Repriza IV-a. Cel care atacă primul este tot Lucică. Trei lovituri în serie la cap, apoi un «un-doi» cu aceeași țintă reușesc să-i amintească lui Flix că, în fond, el este deocamdată campionul și în consecință spaniolul ripostează mai întîi cu lovituri izolate la figură, intrînd apoi într-un infernal «corp la corp». Schimbările de lovituri la corp sînt în avantajul lui Flix și așa vor fi în tot cursul meciului. Lucian eșivează spectaculos de cîteva ori și reușește să termine la egalitate: 20—20.

Repriza V-a. Flix forțează din nou. Cîteva execuții stînga-dreapta la cap, continuate de serii la corp, îl silesc pe Lucian să se retragă în apărare. Acesta din urmă reușește totuși o puternică lovitură la ficat. Arbitrul Weisberg notează: 20—18 în favoarea lui Flix.

Repriza VI-a. Lucian vede pericolul luptei corp la corp și schimbă tactică. Evită cu măiestrie apropierea de adversar, atacînd cu furie de la distanță. Spaniolul caută să se apropie, dar Popescu «dansează» în jurul lui, plîsîndu-i lovituri puternice și variate care singerează gura lui Flix. Avantaj categoric pentru Lucian: 20—17.

Repriza VII-a. Lucian continuă să atace, dar ripostește puternice și iuți ale lui Flix, deși în majoritate eșivate, reușesc să echilibreze situația: 20—20.

Repriza VIII-a. Boxerul român continuă ofensiva. O serie la corp și două upercut-uri la figură, dintre care unul rupe buza lui Flix, marchează primul minut al reprizei. În cel de-al doilea, o serie năprasnică la cap îl proiectează pe spaniol în corzi. Ultimul minut, însă, aparține lui Flix, care reușește un «un-doi» la corp, un croșeu la cap și două upercut-uri la ficat. Totuși, avantaj Popescu: 20—19.

Repriza IX-a. Lucian, foarte mobil, prin eșchive spectaculoase, «dispare» din fața loviturilor lui Flix care caută din nou lupta corp la corp. Cîteva lovituri izolate, de-o parte și de alta, nu aduc nici unuia avantaj: 20—20.

Repriza X-a debutează cu o puternică serie sus-jos plasată de Lucian. Flix profită, însă, de apropierea adversarului său și se angajează într-un prelungit corp la corp, din care din nou obține avantaj: 20—19.

Repriza XI-a. Lupta corp la corp din repriza anterioară

are urmări pentru Lucian. Este mult mai lent în mișcări, fapt sesizat imediat de către Flix, care provoacă din nou o luptă de aproape, pe care Popescu, obligat să o accepte, o duce din greu. Punctaj 20—18 pentru Flix.

Repriza XII-a. Momentul dificil pentru boxerul român a trecut. Lucian și-a regăsit forțele și atacă vijelios, plîmbîndu-l pe Flix de-a lungul corzilor. La un moment dat, spaniolul recepționează o puternică lovitură de stînga la plex, se îndoaie de durere și, surprîz, acuză lovitură joasă. Arbitrul francez Weisberg, care văzuse perfect lovitură, nu cade în capcană și începe să-l numere pe Flix în picioare. Acesta, văzînd că trucul nu i-a reușit, reia imediat lupta. Repriză câștigată de Lucian: 20—18.

Repriza XIII-a aparține în întregime boxerului român, care și-a dat seama că victoria nu-i mai poate scăpa și încearcă să-și facă adversarul k.o. Flix, însă, ține dispera și încercînd să-și refacă suflul nu mai contraatacă. Din nou 20—18 pentru Lucian.

Repriza XIV-a. Flix vede că partida este aproape pierdută și își joacă ultima carte. Cu suflul recuperat, el se avîntă inversunat la atac, intrînd din nou în lupta corp la corp, în care domină. Popescu pune și el la bătaie ultimele forțe și repriza, extrem de violentă, ia sfîrșit cu un punctaj egal: 20—20.

Repriza XV-a. Flix, cu o energie și un curaj demne de admirat, atacă din nou. Lucian ripostează dezordonat. Energia cheltuită în celelalte 14 runduri face ca loviturile ambilor boxeri să fie lipsite de eficacitate. Spaniolul reușește să «ciupească» un punct, într-un final de-a dreptul dramatic: 20—19 pentru Flix.

...Ultimul sunet de gong aduce deasupra Arenelor Romane tăcerea. Toți cei prezenți așteaptă cu emoție. Se fac totalurile de pe buletinele celor trei arbitri. Francezul Weisberg: 293—290 — învingător Popescu, arbitrul român Papagheorghie: 299—287 — învingător Popescu, arbitrul spaniol Casanova: 294—292 — învingător Popescu.

ÎNVINGĂTOR LA PUNCTE... LUCIAN POPESCU! Ovații de nedescris. Lucian Popescu câștigase cel de-al doilea titlu de campion al Europei, înscriind în istoria boxului românesc încă o pagină glorioasă...

PETRE HENT

SPORTUL PE MALURILE CRIȘULUI

Instantaneu din meciul «Igiena»—«Arta» 24—9.

Fotoreportaje de HORIA CRISTEA

În orice zi

Se spune că e greu să găsești un anonim, de vreme ce nimeni nu-l cunoaște.

Se spune că anonimi sînt și sportivii fără performanțe în adevăratul înțeles al cuvîntului, pentru că nu-i cunoaște nimeni.

Am auzit că Oradea este un oraș care face excepție: are numai sportivi cunoscuți! Să fie chiar așa? Să aibă numai sport de performanță?

Ca să mă conving, îmi aleg cea mai potrivită zi pentru raidul-anchetă: duminica. Colind toate bazele din localitate. Peste tot numai figuri cunoscute: fotbaliști, handbaliști, boxeri, poloști, luptători, halterofili, atleți etc., etc. Cu toate eforturile, nu zăresc nici un anonim, adică unul pe care să nu-l cunoască nimeni. Pe toți cei care se întrec îl cunoaște lumea.

Fază din meciul de fotbal «Electrometal» — «Lemnul» 6—3.

nu-i sport de masă? Nu-mi vine să cred. Am nimerit într-o duminică cu un... repertoriu record, în care cei pe care-i caut nu pot fi decît în desul spectatorilor. Înseamnă că a doua zi, după-amiază, îi voi putea găsi și pe ei la lucru...

Luni după-amiază... Pe marea bază sportivă a asociației Voința. Zeci și zeci de anonimi tineri, mai tineri și foarte tineri (cei care au îndrăgit sportul afirmă că nu există bătrîni!), băieți și fete, creează o atmosferă generală de întrecere: la volei, la popice, la handbal, la fotbal. Mă uit la unul, la altul. Nu recunosc nici o figură. De data asta am nimerit-o, gîndesc. Și, ca să fiu mai sigur, întreb pe un spectator:

— Cine-i fotbalistul acela de pe extrema dreaptă?

— Cum, nu-l cunoașteți?

— Acum îl văd prima oară!

— Aha, nu sînteți orădean! Fotbalistul acela nu este o... vedetă. D-ai-a nici nu-l cunoașteți. Îl cheamă Iuliu Chiș și este președintele Uniunii regionale a cooperăției meșteșugărești. După ce s-o termina fotbalul, va merge să joace popice. Și din plăcere, și din... obligație, pentru că este președintele comisiei regionale de popice. Și coechipierii, și adversarii, toți sînt cooperatori. Au campionatul lor de asociație.

Mă cuprinde bucuria. Înseamnă că am nimerit-o printre... anonimi. Cît sînt ei de anonimi, iubesc foarte mult sportul, îl practică, de la cel mai «mic» pînă la cel mai «mare». Tineri, mai tineri, foarte tineri...

P.S. — «Alumina» este una din cele mai tinere uzine din țara noastră. Tinerețea nu-i scuză însă săraca activitate pe tărîmul sportului de masă.

Performanțe chiar d

Profesorul Dumitru Mușat corectează poziția de start.

Izvoarele atletismului din Beiuș

6,87 m. La toamnă mă va părăsi. Va pleca la București, să devină inginer constructor. Calitățile și seriozitatea în pregătire pe tărîm sportiv îl vor ajuta să devină peste doi-trei ani apt să urce și pe treapta cea mai înaltă a podiumului la săritura în lungime. De altfel, nu ar fi primul inginer campion național de atletism.

Profesorul Francisc Matei, cu sprijinul secției de învățămînt, a pus bazele unei școli sportive de elevi în Beiuș. Cîte secții are școala? Una singură: de atletism! Cu această secție Beiușul deține toate recordurile raionale de juniori, cinci recorduri regionale, loçuri I, II și III în campionatele republicane rezervate elevilor, juniorilor. Dintre cei 60 de atleți ai Liceului nr. 1 din Beiuș am reținut cîteva nume: Catița Mihoc (500 m și cros), Georgeta Bulc (triatlon și suliță), Vanda Tempeanu (tetratlon, 40 mg și 60 mg), Olga Fuliș (înălțime), Gheorghe Popa Bota (cros, 800 m și 1 500 m), Ioan Sferlea (triatlon I).

În Beiuș există și Liceul nr. 2. De aici nu am reținut nici un nume, deoarece atletismul nu face obiectul preocupărilor sportive, ci numai gimnastica și fotbalul. Dacă ar face, cu siguranță că din două izvoare apele... Crișurilor ar ajunge mai crescute în performanțe la Oradea.

Se părea că Beiușul va fi sortit să rămînă o oază pentru atletismul din regiunea Crișana. Din fericire, Consiliul regional al U.C.F.S., primind sprijin din partea federației de specialitate, a inițiat o acțiune menită să generalizeze experiența din Beiuș: crearea de centre de antrenament pentru atletism în alte 5-6 locuri în regiune. Să sperăm că nu peste mult timp pozițiile cîștigate de profesorul Matei vor începe să fie asaltate de noile mici cetăți ale atletismului din Crișana. Nu va fi desigur cu supărare pentru animatorul din Beiuș. El va fi primul care-l va felicita din toată inima pe învingător. Cîștigul va fi, în ultima instanță, de partea ATLETISMULUI ROMÂNESC.

de un drum, de mai puțin de o oră, cu autoturismul pînă la Beiuș. Iată răspunsul în rîndurile de mai jos:

...Cînd orădenii organizează pe terenul lor întreceri atletice rezervate elevilor, la care participă și Beiușul, au de furtă, nu glumă. Încă din start își dau seama că trebuie să se dea bătăuși. De ce trebuie să se dea bătăuși? Foarte simplu! La Beiuș nu sînt condiții atât de bune (pistă, sectoare, echipament, materiale) ca la Oradea, dar acolo se muncește cu mai multă tragere de inimă, cu mai multă perseverență, cu mai multă priecpere. Datorită acestora, atletismul din Beiuș a dobîndit un frumos prestigiu în regiunea Crișana, iar în biografiile unor atleți de valoare republicană (de pildă, Traian Sudrigean — recordman la 400 m și la 800 m, Vasile Mureșan — al doilea decatlonist al țării) numele acestui oraș din Țara Moților indică începutul drumului lor spre performanțe înalte. Principalul animator al atletismului în Beiuș este profesorul Francisc Matei (în tinerete i-a plăcut fotbalul, dar nu a putut urca prea multe trepte, pentru că nu avea pusă la punct condiția athletică), un om a cărui modestie te dă gata și îndrăgostit atât de mult de meseria lui, încît nu-ți spune ce vîrstă are, ca nu cumva să-l întrebî ciți ani mai are pînă la pensie. El se simte în fiecare zi tînăr, pentru că în fiecare zi lucrează numai cu tineri, pentru că nici unui atlet pregătit de el nu i-au crescut barbă și mustață în Beiuș (performerii lui Francisc Matei sînt performeri și la învățatură; după ce-și fermînă liceul, ei se înscriu pe orbita învățămîntului superior).

— Spuneți-ne, cine este cel mai valoros om din actuala garnitură?

Ne răspunde profesorul Francisc Matei:

— Ioan Chiovari. Face parte din lotul de perspectivă al țării, la săritura în lungime. Cea mai bună performanță a sa este

A fost o duminică athletică la Oradea. Zeci de elevi și eleve din regiunea Crișana s-au prezentat la starturi, pentru a se întrece în alergări, aruncări și sărituri. Pentru un neavizat, desigur, prima șansă la cele mai multe locuri întii pe podiumul învingătorilor o aveau gazdele, în primul rînd pentru că beneficiau de avantajul terenului (n.b. — se afirmă de cître mulți că acest avantaj nu este doar apanajul fotbalului) și pentru că erau din orașul de reședință. Dar, tot pentru un neavizat, figurile deloc surizătoare ale gazdelor păreau un paradox dacă erau puse alături de șansele amintite mai sus. Să «vezi» un om învingător încă înainte de întrecere și el să nu-și exprime această bucurie, ci dimpotrivă, te face să te miri, să cauți explicația nemulțumirii sale! Îi pare oare rău că, de fapt, în întrecere el nu are adversari adevărați? Sau altceva îl face să-i pară rău?

Avînd în față aceste întrebări, am luat... startul în urmărirea răspunsului. La început ne-am speriat că va trebui să ne transformăm în maratonisți, dar, în realitate, nu a fost nevoie decît

Acest start deloc timid al tinerei secții de atletism din Oradea spre performanțe republicane a fost luat de studenții și studentele Institutului pedagogic, la îndemnul profesorului Dumitru Mușat care i-a convins că au calități suficiente pentru a deveni competitori de «prima mînă», cu condiția de a se încadra într-un program de pregătire complet. Dumitru Mușat, în colaborare cu profesorii Dinu Drăgan și Gașpar Pop, a întocmit fiecărui un plan minuțios de antrenament, bazat pe individualizare. Procedînd în acest fel, Dumitru Mușat înlătură în mare măsură caracterul întimplător, norocul sau ghinionul în concurs (el a avut noroc, iar eu — ghinion — cum, din păcate, încă ne mai este dat să auzim după unele concursuri).

Climatul favorabil performanțelor l-am întîlnit la Institutul pedagogic nu numai în cadrul atletismului, ci și la celelalte discipline. Am avut satisfacția să admirăm șantierul viitorului complex sportiv, unde peste un an profesorii de educație fizică de mîine se vor perfecționa și ca pedagogi și ca sportivi. Va fi — poate — cea mai frumoasă și mai completă bază sportivă din toată regiunea Crișana: teren de fotbal, pistă și sectoare de atletism, tribune; terenuri de baschet, de volei, de handbal; sală de gimnastică, vestiare și instalații sanitare. Studenții Institutului pedagogic vor avea la dispoziție, așadar, multe hectare, a căror producție pe metrul pătrat ei o vor duce pînă la record.

În încheiere, menționăm că nu numai secția de atletism este tînără. Tînăr este și Institutul. S-a pășit cu dreptul, încă de la început, pe toate direcțiile. Asta e cînd ai de-a face cu oameni inimoși, competenți și care-și cunosc menirea.

Profesorul Francisc Matei în mijlocul unora dintre atleții săi.

«Zboară» Ioan Chiovari.

Început

Secția de atletism a Institutului pedagogic Oradea este una din cele mai tînere din țară. Cu ate acestea, palmaresul ei nu-i confirmă tineretea. Iteva exemple: Ioan Lazăr (anul II Ed. fizică) te recordman regional la aruncarea greutății (4,52 m), iar la campionatele universitare de la și a ocupat locul III; Sorin Dincă (II Ed. fiz.) egalat recordul regional la 100 m (11,0 sec) și veră să adauge celei mai bune performanțe personale la lungime (6,75 m) cel puțin încă 25 cm în rest sezon, iar la «sută» să-și scadă barem o zecime e secundă; Margareta Costin (II Ed. fiz.), credi-tă anul acesta cu 11,7 la 80 mg, vizează în 1967 nul din primele cinci locuri la finalele pe țară la «astă probă; Marcel Harabagiu (I Ed. fiz.), recordman regional de juniori la triplusalt (13,89 m), i dorește pentru sezonul viitor un progres de cel utin 100 de centimetri; Cornelia Tama (elevă), «nunțind la «pășire» și începînd să-și cimenteze ul procedeu — «rostogolirea ventrală» — și-a xat următorul... itinerar aerian: 1,65 m (1966) — cea mai bună performanță personală — 1,58 m — 1,70 m (1967); Traian Magheru (I Ed. fiz.), epînător al locului II la campionatele republicane e juniori la 800 m și al locului III la «universi-arele» de la Iași (rec. personal: 1:58,2), țintește entru la anul 1:54,0.

LA MARGHITA — REPERTORIUL - RECORD

La Marghita s-au desfășurat, nu demult, finalele «Cupei S.M.T.», la care au participat sute de tractorisți din regiunea Crișana. Ei și-au disputat încietatea la atletism, fotbal, volei, șah, tir, joc marinăresc. Sutele de competitori au fost încurajați timp de două zile, cît au durat întrecerile, de sute de spectatori. Atmosfera în care s-a desfășurat acest repertoriu sportiv record față de edițiile trecute poate fi considerată de bun augur pentru viitor, adică pentru edițiile următoare ale acestei competiții.

Cel mai mare punctaj în întreceri l-au realizat sportivii S.M.T. Marghita, cărora le-a fost decernată Cupa.

În fotografie, aspect din timpul finalei la jocul marinăresc.

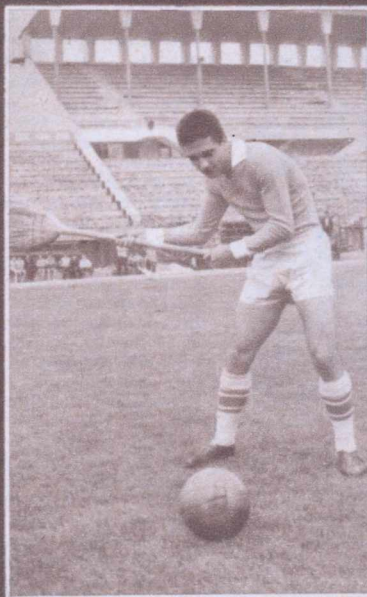

PETROLUL

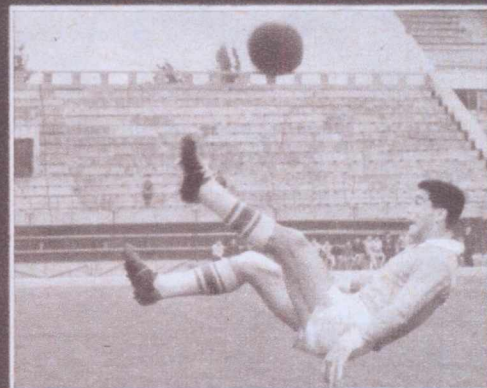
PAHONȚU —
... PETROLUL

BOC — VIITORUL

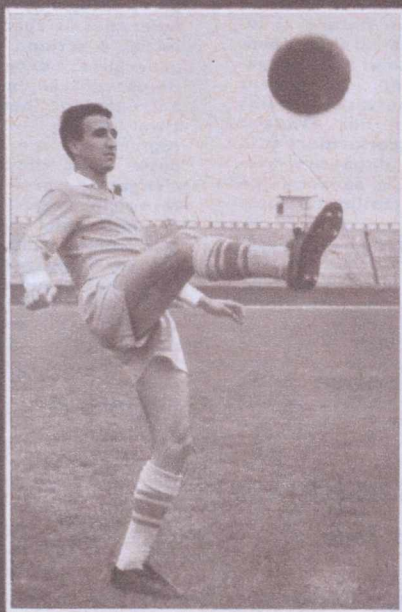
FLOREA —
ARIERGARDA

IONESCU —
SIGURANȚA

MOCANU —
META-
MORFOZA

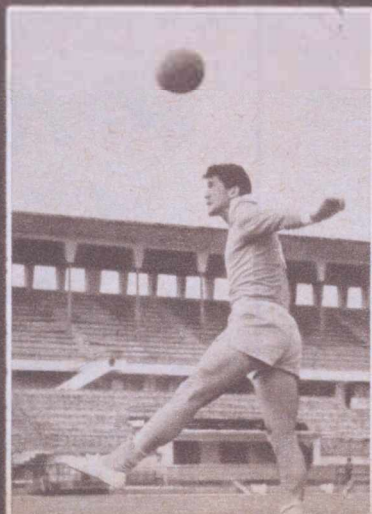
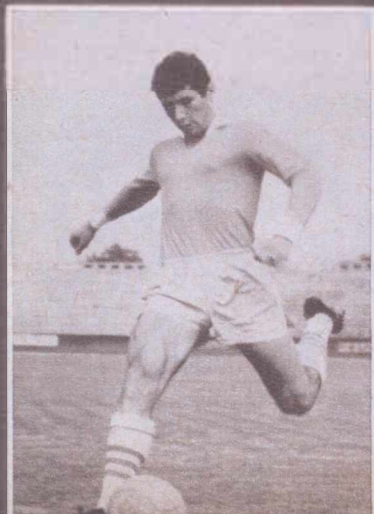
IUHAS — CULOAREA

DRAGOMIR —
SPĂRGĂTORUL DE NORME

MOLDOVEANU — ȘOCUL   **DRIDEA I — AVANGARDA**

BADEA — CÎMPUL
MAGNETIC

DRIDEA II —
PETROLUL — RAPID 1-0

CAMPIONA

TENACITĂȚII ECHILIBRULUI MODESTIEI

Pornind lansată într-un retur spectaculos, în care și-a lăsat adversarii pe drum, Petrolul cucerește titlul de campioană 1965/66 (al treilea titlu în ultimii 8 ani!), fiind singura formație provincială care izbuteste să-și înscrie numele pe tabelul de onoare al hegemoniei bucureștene în lumea 12 ani.

Este momentul să ne amintim de «REPORTAJUL DE ANTICIPATIE» apărut în numărul 5 al revistei noastre. În preajma returului, Mircea Dridea promitea pentru sfârșitul campionatului un total de 36 de puncte. Norma fiind depășită înainte de termen, petroliștii mi-au permis să scriu aceste rânduri înainte de ultima etapă.

Felicitări pentru luciditate și modestie!

Tinărul antrenor Constantin Cernăianu, dublat de «bătrînul» petrolișt Nicolae Marinescu, a asigurat o conducere tehnică în care toate ideile au fost supuse probei bunului simț. Profesorul Cernăianu — spre deosebire de alți profesori — a pornit de la premiza că jucătorii nu sînt niște noțiuni, ci oameni. Fotbalistul Marinescu — spre deosebire de alți fotbaliști — a pornit de la premiza că fotbalul nu se joacă doar cu picioarele. Aceste două «renunțări» la «profil» i-au întinut sub semnul echilibrului.

Felicitări pentru... simbioză!

Remarcabil, sau — mai bine-zis — semnificativ este faptul că acum un an și ceva Petrolul era o echipă fără nume. Bădea era un jucător de divizie și atît. Dridea «apusese», Moldoveanu nu trecuse examenul Bucureștiului, Dragomir venea de la... Siderurgistul, Mocanu se descalificase pe extremă, Boc era mai nimic, Pahonțu «îmbătrînise», iar Florea și Ionescu figurau printre jucătorii cărora urma să li se «dea drumul», acesta din urmă avînd ulterior satisfacția platonice de a fi primit Cupa oferită de revista SPORT «celui mai bun portar din țară»... Care este situația astăzi? Ionescu a ajuns portarul titular al «naționalei», Pahonțu a devenit maestrul emerit în anul de ascensiune al echipei sale, Boc e titular la «Tineret», Florea a îmbrăcat treningul omului de lot A, deși are «concurența» prestigioasă a lui Dan, Mocanu a realizat spectaculosul salt de la rezervă de club la titular de «națională», Dragomir bate cu o insistență de «nouă-nouă-nouă» — la porțile echipei naționale, Dridea a îmbrăcat din nou «tricolorul», iar Bădea a devenit «cîmpul magnetic» al echipei sale și, nu de puține ori, al «naționalei».

Se spune că personalitățile formează echipa. La Petrolul e invers.

Felicitări spiritului de echipă!

Omențiune: portarul Ionescu, cei patru fundași — Pahonțu, Boc, Florea și Mocanu — plus mijlocășul Dragomir au jucat absolut toate jocurile campionatului (sperăm că ultima etapă va confirma «sextetul total»). Nu întîmplător apărarea Petrolului a fost compartimentul forte al echipei campioane. Compartimentul care a apărat cu o ardoare admirabilă remizele-cheie în jocurile grele susținute în deplasare, permițînd atacului să-și desfășoare întreaga vervă acasă...

Felicitări «brigăzii lui Pahonțu», brigada tenacității!

Lam rugat pe antrenorul Constantin Cernăianu să dea note «11»-lui său de bază pentru evoluția în întregul campionat. Iată «catalogul» său: Ionescu 9 — Pahonțu 8, Boc 8, Florea 8, Mocanu 8 — Iuhas 8, Dragomir 9 — Moldoveanu 6, Dridea I 8, Bădea 9, Dridea II 6. Remarcați omogenitatea valorică a «celor patru fundași», susținuți în față și în spate de doi «nouari» (Ionescu și Dragomir). În față, «premiantul» este Bădea. «Trio»-ul Ionescu-Dragomir-Bădea reprezintă linia de forță a Petrolului. Facem această mențiune cu convingerea că are confirmarea tuturor celorlalți.

Felicitări tuturor!

Una din trăsăturile jocului petroliștilor este așezarea în teren simplă, nealambicată, care o amintește pe cea dinaintea WM-ului. Doi stoperi — Boc și Florea — care joacă pe poziția așa-zisilor fundași de acum 30 de ani. (Nici faptul că joacă în scară, cu Florea retras, nu e o noutate). Doi fundași — Pahonțu și Mocanu — care îndeplinesc întocmai rolul mijlocășilor de pe vremuri), jucînd — firește — la extremele adverse. Un half centru, cu sarcini extrem de complexe — Dragomir, care acoperă o zonă întinsă, doi interii — Bădea și Iuhas — două extreme cu demaraj și centrări — Dridea II și Moldoveanu — și, în sfîrșit, un centru înaintaș (Dridea I), probabil singurul urmaș la noi în țară al vechiului centru înaintaș-tanc, motiv pentru care a îmbrăcat din nou tricoul echipei naționale, ca o replică la teoretizările oboșitoare despre așa-zisele cupluri, o idee sublimă, dar care — din păcate — nu există.

Acesta este, de fapt, «sistemul filozofic» al Petrolului. Un «sistem» care a preluat creator marea idee a acoperirii terenului și în care Florea, Dragomir și Bădea se dăruiesc peste normă pentru a realiza echilibrul dorit. Totul, bineînțeles, în cadrul unui plus de viteză care face din similitudinea schemelor o simplă coincidență formală.

Felicitări bunului simț!

Laurii campionatului au fost cuceriti. Petrolul e din nou campion. Dar cum astăzi titlul de campion nu mai e un scop în sine (vezi «Cupa campionilor europeni»), concluziile se impun de la sine. Iubitorii fotbalului din țara noastră vor ratifica acest titlu abia după evoluția petroliștilor în Cupa cea mare.

Paginile de fotbal: IOAN CHIRILĂ

6+2! Acești 8 «petroliști» (antrenorii Cernăianu și Marinescu, plus «sextetul total» Ionescu — Pahonțu — Boc — Florea — Mocanu — Dragomir au jucat toate meciurile campionatului...

Fotbal-tenis «bătrîni» — tineri. În prim plan, tinerii Boc și Mocanu. Dincolo de barieră: Dridea I și Pahonțu.

Antrenamentul s-a terminat. Jucătorii părăsesc stadionul. De la stînga la dreapta: «trio» Florea, «duo» Dridea II, și «trio»-urile Dragomir-Dridea I.

Foto: V. BAGEAC

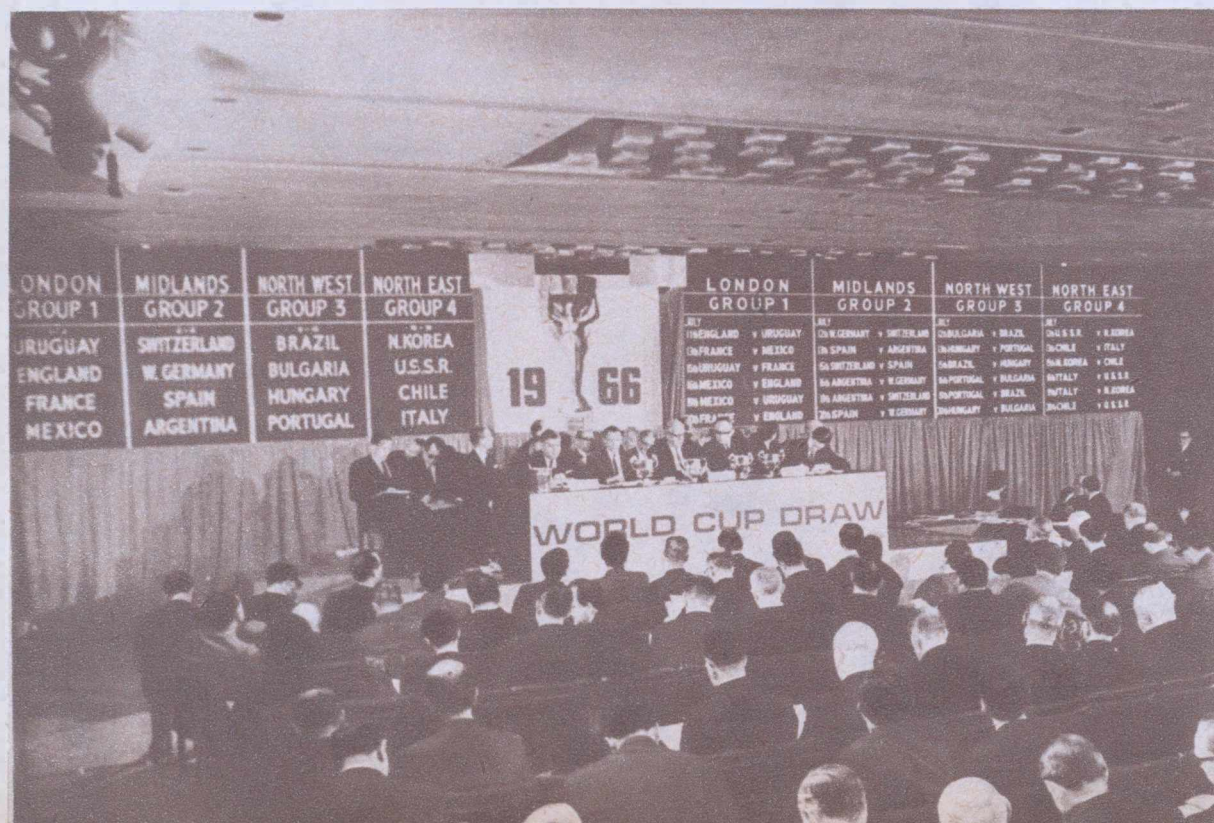

CAMPIONATELE MONDIALE DE FOTBAL (II)

1950 MARACANA. Brazilia conduce cu 1—0 și nici unul din cei 200 000 de brazilieni aflați în tribune nu bănuiește — în acest moment — formidabila replică a lui Schiaffino.

ALEA JACTA EST... Zarurile au fost, într-adevăr, aruncate. Cine va găsi, oare, drumul spre victorie?

RIO — 1950 BERNA — 1954 STOCKHOLM — 1958 SANTIAGO — 1962

În numărul trecut am publicat o scurtă sinteză a primelor trei ediții ale Campionatului mondial de fotbal. Așa cum am promis, pentru astăzi, suite Rio — Berna — Stockholm — Santiago.

RIO, 1950: DRAMA DE PE MARACANA

Brazilienii organizează a patra ediție, prima post-belică. Ei construiesc Maracana, marea catedrală a fotbalului. 30 000 dintre cele mai bune locuri ale stadionului de 200 000 sînt oferite celor care au subscris la ridicarea edificiului.

Din cele «16 calificate», Argentina se retrage în urma unui nou conflict. Turcia și India, calificate de asemenea, forfaitează pentru motive neclare.

Marea noutate a ediției: Anglia coboară pentru prima oară din turnul izolării sale, în arena Cupei mondiale. Această apariție, însă, se soldează cu cea mai mare surpriză din istoria fotba-

lului. Anglia, patria fotbalului, cu Ramsey (actualul antrenor), cu Billy Wright, cu Finney, cu Mortensen etc., pierde cu 0—1 în fața unei țări... fără «fotbal»: S.U.A. Șocul e atât de mare, încît englezii, deși îl introduc și pe Matthews în al doilea meci, pierd și în fața Spaniei (0—1), ieșind din cursă.

Italia, de două ori campioană mondială, nu poate suplini catastrofa de la Superga (1946), în care a pierit «constelația» Torino, și pierde în fața Suediei.

Brazilienii, calificați în «turneul final de patru» (aceasta a fost formula în 1950) după victorii asupra Mexicului (4—0), Iugoslaviei (1—0) și Elveției (2—1) sînt siguri de ei. Nu există om în Brazilia care să se îndoiască de victoria echipei gazdă. Startul confirmă părerea unanimă. Uruguay, principala adversară, abia izbutește un 2—2 cu Spania. Brazilia, în schimb, execută Spania cu 6—1. Uruguay se... chinuiește cu Suedia (3—2). Brazilia, în schimb, zdrobește Suedia cu 7—1. Conturile par încheiate. «Derbiul» Brazilia—Uruguay pare inegal. Brazilienii sînt recomandați de rezultate, joacă acasă și au nevoie doar de un joc egal. Mai mult decît atât, în finală, în fața a 200 000 de spectatori, brazilienii deschid scorul prin Friaca, în minutul 47. Dar, Schiaffino egalează, în fața unui stadion mut. Totuși, brazilienii sînt campioni mondiali chiar și cu un joc egal. Dar, cu 11 minute înainte de sfîrșit, Ghiggia înscrie marele gol al victoriei Uruguayului. Maracana nu poate crede. Festivitatea de închidere se suspendă. Pierdut în mulțime, Jules Rimet abia apucă să înmîneze Cupa lui Varela, căpitănul «echipei celeste».

BERNA, 1954: O NOUĂ «LOVITURĂ DE TEATRU»

În campionatul mondial din Elveția se prezintă o superfavorită: Ungaria. Echipa lui Bozsik învinsese cu câteva luni în urmă Anglia, pe teren propriu, cu 6—3, în «meciul secolului» (prima înfrîngere a englezilor pe teren propriu) și-și confirmase superioritatea zdrobitoare la Budapesta, cu 7—1!

În Elveția, ungerii încep formidabil (seria a II-a), învingînd în preliminarii echipa R.F.G. cu 8—3 și Coreea de Sud cu 9—0. Învinși cu 8—3, vestgermanii izbutesc totuși să se califice, în sferturi, după un baraj cu Turcia. În seria I Brazilia «trece» împreună cu Iugoslavia; în seria a III-a Uruguay, campioana mondială, produce o mare impresie, învingînd Cehoslovacia cu 2—0 și Scoția cu 7—0! Alături de uruguayeni se califică Austria (1—0 cu Scoția și 5—0! cu Cehoslovacia).

În grupa a IV-a, Anglia și... Elveția, care învinge în baraj... Italia, cu 4—1. «Sferturile» confirmă ascensiunea echi-

1950, RIO — MARACANA. Uruguay — Brazilia 2—1 în meciul decisiv. Portarul uruguyan Maspoli respinge atacul lui Ademir.

pei ungare (4—2 cu Brazilia), valoarea Uruguayului (4—2 cu Anglia), renașterea aparentă a Wunderteamului (Austria—Elveția 7—5) și tenacitatea vest-germanilor (2—0 cu Iugoslavia).

În semifinale, Ungaria își confirmă titlul de super-favorită, învingând Uruguay cu 4—2 în «cea mai frumoasă partidă de fotbal a istoriei» — cum au calificat-o cei mai mulți specialiști, iar vest-germanii «scot capul», cu un senzațional 6—1 cu Austria.

Finala, o adevărată «lovitură de teatru», începe cu un răsunător 2—0 pentru unguri și se încheie cu un miraculos 3—2 pentru echipa lui Fritz Walter.

**STOCKHOLM, 1958:
ÎNCEPE ERA BRAZILIEI**

Aproape toți «marii», patru «țări britanice», echipa U.R.S.S. în premieră. La startul «sferturilor», printre absenți, Anglia și Scoția; printre prezenți Irlanda de Nord și Țara Galilor.

În «sferturi», Brazilia «trudește» în fața țării Galilor, înscind golul victoriei abia în ultimele 20 de minute, printr-un driblu al lui Pele. Semifinalele sunt câștigate de echipa U.R.S.S. (2—0), R.F. Germană

și onorează titlul de campioană mondială (1—0 cu Iugoslavia), iar Franța «se joacă» cu Irlanda (4—0).

Semifinalele nu aduc surprize. Brazilia înscrie cinci goluri Franței (5—2), într-un meci în care adolescentul Pele face brusc saltul de la anonim la vedetă. În celălalt joc, suedezi readuc la realitate echipa vest-germană, câștigând cu 3—1.

Finala a fost un festival brazilian, al lui Pele și al lui «4—2—4», expresia organizării unei echipe care de-a lungul anilor strălucise doar prin individualități. Învingători cu 5—2, brazilienii obțin Cupa Jules Rimet, pe care au visat-o 28 de ani.

1958, STOCKHOLM. Brazilia — Suedia 5—2 Garrincha, invizibil, a centrat, și Vava, căzut, a reluat în poartă.

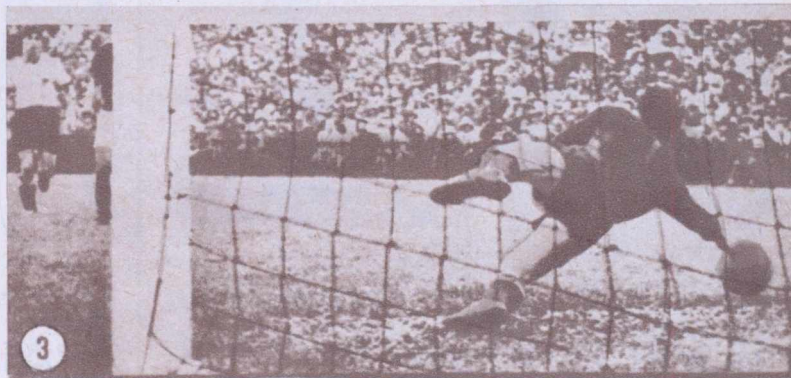
**SANTIAGO, 1962: «FIESTA»
CONTINUĂ ȘI FĂRĂ PELE...**

Începând sub semnul surprizelor (Italia, Spania și Uruguay sînt eliminate în serii), ediția chiliană îl pierde chiar din plecare și pe Pele (rănit). «Sferturile» confirmă dirzenia iugoslavilor (1—0 cu R.F. Germană, revanșă pentru Stockholm), valoarea Braziliei (3—1 cu Anglia), reabilitează Cehoslovacia, finalista de la Roma (1—0 cu Ungaria) și subliniază rolul important al avantajului terenului (Chile—U.R.S.S. 2—1). În semifinale, Brazilia a infirmat — prin valoare — acest avantaj, învingind Chile cu 4—2, iar Cehoslovacia a dispus de Iugoslavia (3—1), la capătul unui meci dramatic. Finala a readus Cupa la Rio. Conduși cu 1—0 (ca și la Stockholm) brazilienii au revenit puternic și au câștigat în cele din urmă cu 3—1, demonstrând o remarcabilă suplețe tactică în varianta «4—3—3».

În Chile a triumfat din nou ECHIPA. Lipsa lui Pele a dat și mai multă greutate victoriei. **COLECTIVUL:**

După patru ani de... așteptare, sîntem, din nou la startul Cupei mondiale. Cupa a 8-a, care va bate, bineînțeles, toate recordurile de pînă acum. Cupa mondială pe care o așteaptă sutele de mii de spectatori englezi și milioanele de «ecrane mici». Cine va învinge? Iată o întrebare super-zată de prea multe repetări. Să sperăm că va învinge fotbalul...

1954, BERNA. R.F. Germană — Ungaria 3—2. Golurile vest-germane. 1. Morlock (min. 10, la 0—2). 2. Rahn (min. 17, golul egalării) și 3. Rahn, golul victoriei... Grosics, alunecînd, a ratat intervenția.

FINALELE (1950, 1954, 1958, 1962)

<p>1950, RIO DE JANEIRO Turneul final de patru. Clasament: 1. URUGUAY — 7, Brazilia 3. Suedia — 4, Spania JOCUL DECISIV: URUGUAY — BRAZILIA 2—1</p>	<p>1958, STOCKHOLM BRAZILIA — SUEEDIA 5—2 Brazilia: Gilmar — D. Santos, Bellini, G. Vava, M. Sampaio, Zito, Dika — Schroiff</p>
<p>Gamberca, Varela (câpitan) — Andrade — Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran. Brazilia: Barbosa — Augusto (câpitan), Juvenal-Bauer, Danilo, Bigode — Friaca, Zinzinho, Ademir, Jair, Chico. Au înscris: Friaca (Brazilia), Schiaffino, Ghiggia (Uruguay).</p>	<p>Suedia: Svensson — Bergmark, Gustavsson Axbon-Boerjesson, Parling — Hamrin, Gren, Simonsson, Liedholm, Skoglund. Au înscris: Vava (2), Pele (2), Zagalo (Brazilia); Liedholm, Simonsson (Suedia)</p>
<p>1954, BERNA R.F. GERMANĂ — UNGARIA 3—2 R.F. Germană: Turek — Posipal, Kohlmeier-Eckel, Liebrich, Mai — Rahn, Morlock, Walter O., Walter F. (câpitan), Schaefer. Ungaria: Grosics — Buzsanski, Lantos-Bozsik, Lorant, Zakarias — Czibor, Kocsis, Hidegkuti, Puskas (câpitan), Toth J. Au înscris: Puskas, Czibor, (Ungaria), Morlock, Rahn (2) — R.F.G.</p>	<p>1962, SANTIAGO DE CHILE BRAZILIA — CEHOSLOVACIA 3—1 Brazilia: Gilmar — D. Santos, N. Santos-Zito, Mauro, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo. Cehoslovacia: Schroiff — Tichy, Novak-Pluskal, Popluhar, Masopust — Pospichal, Scherer, Kvasnak, Kadraba, Jelinek. Au înscris: Amarildo, Zito, Vava (Brazilia), Masopust (Cehoslovacia).</p>

1962, SANTIAGO. Brazilia — Cehoslovacia 3—1. Zito (4) a sărit și a înscris cu capul al doilea gol brazilian, peste Schroiff, stupefiat de viteza acțiunii.

de G. ȘTEFĂNESCU

CELE MAI TEMERARE VISE

Am 16 ani, am absolvit clasa a X-a a Liceului Nr. 4 din Timișoara și satisfacția de a fi încheiat anul cu note bune se împletește cu aceea de a fi fost selecționată în prima garnitură de handbal a țării. Handbal joc de numai trei ani. Împreună cu echipa școlii am ocupat primul loc în clasamentul ultimei ediții a campionatelor școlare. Anul trecut, în vacanța de vară, am fost într-o tabără organizată de Ministerul Învățământului la Snagov, iar în continuare am petrecut două săptămâni la Poiana Brașov, alături de lotul de junioare de handbal al țării. A fost o vacanță cum nu se poate mai frumoasă.

Sînt de-a dreptul încântată la gîndul că mă voi pregăti în această vacanță, în compania Elenei Dobîrceanu, Anei Boțan, Lidiei Scorțescu, Irinei Naghi — handbaliste fruntașe care m-au primit în mijlocul lor nu numai cu multă încredere, dar și cu toată dragostea unor surori mai mari. În calitate de componentă a lotului republican de handbal, sper că în vara aceasta îmi voi face debutul și ca «inter-națională». Deci, o vacanță în care cele mai temerare visuri ale mele se pare că se vor împlini în totalitatea lor. Pentru a-mi asigura și bucuriile viitoare intenționez ca pînă la începerea școlii să-mi rezerv o parte din timpul liber și studiului. La anul mă așteaptă maturitatea! Și așa vrea să am același succes ca și în sport.

SIMONA ARGHIR
elevă în clasa a X-a

VREAU SĂ ÎMBUNĂTĂȚESC UN RECORD

M-ași întrebat cum m-am gîndit să-mi petrec vacanța. În această privință am mai multe proiecte. Acum, cînd am terminat cu examenul de admitere pentru clasa a IX-a, am trecut la efectuarea a trei antrenamente pe zi în sportul meu preferat, natația. Aceste trei antrenamente nu-mi răpesc ziua în întregime. Am suficient timp să mă antrenez și la polo, a doua mea pasiune sportivă, să citesc — îmi sînt foarte dragi cărțile de călătorii, sau cele care redau aspecte din istoria universală și altele — și să-mi petrec cîteva ore pe săptămînă în micul laborator de chimie pe care l-am improvizat acasă.

Către sfîrșitul acestei luni cred că voi fi selecționat să particip la un concurs internațional de înot pentru juniori care va avea loc în Sicilia. Vă imaginați cît mă încîntă acest fapt. Îmi dau seama însă că eventuala deplasare în Italia îmi creiază și o mare răspundere. Aceea de a nu dezminți încrederea ce mi se acordă. Iată pentru ce la antrenamentele de la bazin lucrez cu o intensitate sportivă. Cele mai bune rezultate ale mele la 100 și 200 m bras sînt 1:16,9 și respectiv 2:48,2 și vreau ca în Sicilia să obțin 1:15,4—1:15,5 pe 100 m bras și 2:45—2:46 la 200 m bras. Acestea ar fi rezultatele unei prime etape de pregătire. În continuare, la campionatele de juniori din toamnă mi-am propus să îmbunătățesc recordul de juniori I deținut de Anghel Șoptoreanu (1.14,1) cu cel puțin o zecime de secundă.

PETRE TEODORESCU
elev în clasa a IX-a

Așteptată cu nerăbdare de elevi, vacanța de vară oferă tineretului școlar un prilej de reconfortare fizică și intelectuală după un an rodnic de învățatură. În cele mai pitorești locuri din țară s-au deschis pentru elevi 92 de tabere de odihnă, 8 tabere sportive, două tabere internaționale — la munte și la mare. Peste trei milioane de elevi vor face în această vacanță nenumărate excursii. Așadar, după cum se vede, foarte mulți tineri vor fi antrenați într-o odihnă activă și, totodată, instructivă.

În această pagină, revista noastră publică cîteva materiale, rezultat al unei anchete întreprinse în rîndurile cîtorva factori de răspundere, care s-au preocupat și se preocupă de buna organizare a vacanței. De asemenea, am solicitat părerile unora dintre principalii beneficiari ai vacanțelor fericite — elevilor înșiși. Primii au fost rugați să răspundă la întrebarea: «CUM TREBUIE FOLOSITĂ VACANȚA?», cei din a doua categorie «CUM S-AU HOTĂRÎT SĂ-ȘI PETREACĂ VACANȚA?». Să le dăm cuvîntul:

TABERELE NU SÎNT TOTUL

O treime din totalul elevilor liceului nostru se află sau sînt în curs de a intra în taberele de vară organizate de Ministerul Învățămîntului. Aproximativ 70 de elevi, sportivi de performanță, vor efectua cu acest prilej un program complex de pregătire și antrenament în scopul bine determinat al unei cit mai bune continuități a activității sportive. Aceasta însă, fără a se neglija și cealaltă latură, recreativă, atît de necesară acum, după anul de studiu recent încheiat.

Avînd experiența anilor trecuți, am discutat amănunțit cu profesorii care-i vor însoți pe elevi în tabere, stabilind ce anume trebuie făcut ca să li se asigure acestora un program de activitate pe cit de bogat, pe atît de variat și antrenant. Buna dispoziție, pofta de lucru trebuie să constituie nota dominantă în atmosfera senină a tuturor taberelor. Și nu mă îndoiesc că așa va fi. Asupra unui fapt vreau doar să atrag atenția. Elevii nu-și petrec toată vacanța în tabere. Pînă la începerea noului an școlar, o bună parte din timp ei vor fi în afara unei activități organizate. În această perioadă, elevii care tind să ajungă la rezultate sportive mai înalte au datoria să-și programeze zilnic una pînă la două ore de antrenament, după un program stabilit de comun acord cu antrenorii lor. Procedînd astfel, tinerii sportivi se vor pune în concordanță cu unul dintre principiile de bază care servesc la realizarea marilor performanțe: *principiul continuității*, despre care de altfel am amîncit la începutul acestor rînduri.

G.H. SIMIONESCU
director al liceului nr. 35
cu program special
de educație fizică

ANTRENAMENTUL POATE DEVENI DISTRACȚIE

În cei 15 ani de cînd activez ca antrenor, am căpătat o oarecare experiență în materie. I-am avut ca elevi pe Eugen Ducu, pe Grigore Marinescu, pe Costel Dumitrescu, iar acum, la Clubul sportiv școlar, îi antrenez printre alții pe Mihai Ionescu, pe Emil Milotin, pe Ecaterina Mazilu — atleți care au reușit să se impună în întîlnirile republicane ale școlărilor. Ca antrenor am avut și continui să am deci satisfacții.

Metodele de lucru cu copiii sînt deosebit de multiple și nu mă voi referi în puținele rînduri care urmează decît doar la cîteva, legate de pregătirea sportivă a elevilor acum, în vacanța de vară. Socotesc că în această perioadă, ținînd cont de timpul liber mai însemnat de care dispun elevii, programele de antrenament rezervate lor nu trebuie reduse ci, dimpotrivă, completate cu o diversitate de mijloace recreative. Antrenamentele, ca și activitatea recreativ-complimentară, trebuie să aibă loc într-un cadru adecvat — un loc pitoresc din imediata apropiere a orașului — în nici un caz pe stadionul antrenamentelor din restul anului, ca să se elimine monotonia. În ceea ce privește pregătirea sportivă propriuzisă, aceasta trebuie îmbrăcată deasemenea într-o haină oarecum nouă, festivă, alegînd ca principal mijloc elementul întrecere, care ambigionează și stimulează interesul. Copiii au nevoie de distracție, iar antrenamentul, cu puțin spirit inventiv, poate deveni și o distracție.

TEODOR IONESCU
antrenor de atletism

ATENȚIE, PĂRINȚI!

Este pentru al doilea an cînd, solicitat să îndeplinesc funcția de medic la centrul de inițiere în înot de la Ștrandul Tineretului, vîd cum sub ochii mei cele mai tinere mlădițe ale patriei primesc darnicul altui de sănătate al soarelui, al aerului și al apei.

Prin fața mea s-au perindat și se perindă sute și mii de copii. Se prezintă la centrul de înot și, în prealabil, îi examinez. Apoi mă reintîlnesc cu ei după 5—6 zile și cu toate că știu cu precizie că rezultatul reexaminării nu-mi poate aduce vreo surpriză, simt o nespūsă plăcere să constat mereu aceeași și aceeași situație: indicii respiratori și circulatori ai micușilor sînt modificați în bine numai după cîteva lecții de înot. Constat o mîrire apreciabilă a capacității vitale: tensiunea arterială, care după prima lecție revenea la normal, să spunem, într-o perioadă de timp dată, după 5—6 lecții ea ajunge să revină la normal în aproape 1/2 de timp și tot astfel și pulsul.

Iată pentru ce recomand tuturor părinților care vor să-și vadă copiii sănătoși, să-și îndrume urmașii acum, în vacanța de vară, spre centrele de inițiere de înot sau spre oricare alt centru de învățare metodică a sportului. Sportul întărește sănătatea, dezvoltă armonios corpul, oferindu-i totodată o rezistență crescută față de infecții și un echilibru funcțional cit mai perfect în cele mai diverse și neobișnuite condiții de solicitare. Vacanța nu trebuie să însemne timp pierdut. Ea este un bun care, judicios folosit, își va pune pecetea de sănătate asupra copiilor noștri pe tot restul vieții lor.

AL. NANULESCU
medic de cultură fizică
medicală

SPORTUL

ȘCOLAR

ÎN „VACANȚĂ“

Interesul pentru activitatea sportivă competițională a cunoscut în Universitatea noastră de la an la an o dezvoltare progresivă atât în ceea ce privește creșterea pregătirii sportivilor din punct de vedere tehnic, cât și în privința creșterii numărului de studenți cuprinși în ceașă formă de activitate extra-profesională.

Importanța practicării sportului ca o necesitate decurgând din nevoia unei solicitări fiziologice a organismului uman este o problemă pe deplin cunoscută și documentată. De asemenea, rezultatele deosebite asupra dezvoltării fizice, ridicării capacității de lucru intelectuală și influențele de ordin educativ ale exercițiului fizic sînt realități care își găsesc astăzi aprobare unanimă. Activitatea sportivă din Institutul de învățămînt superior se remarcă prin caracterul ei de masă, prin angrenarea diferențiată și continuă a tineretului studios în competiții de diferite nivele, potrivit aptitudinilor și pretențiilor studenților.

Calendarul competițional al Clubului Sportiv «Universitatea» București a prevăzut în acest an o serie de întreceri care ne-au adus satisfacția multor succese. Dintre acestea amintim «Cupa anilor I», cu participare internă și externă, «Campionatul inter-grupe, inter-facultăți, inter-instituții».

În ultimul timp, campionatul echipelor Clubului Sportiv «Universitatea» în întrecerile divizionare de handbal, șah, scrimă, canoace. În total, în cursul acestui an universitar au fost cuprinși în competițiile organizate peste 6 000 de studenți și studențe.

Rezultate frumoase în activitatea sportivă au obținut cu deosebire în semestrul II, fiind, cu prilejul desfășurării fazei inter-facultăți a campionatului studențesc, s-au reprezentat la întreceri formații cu o bună pregătire tehnică și aceasta nu numai la volei, dar și la baschet, handbal, fotbal și gimnastică.

Realizări deosebite, față de anii precedenți, considerăm că au fost obținute și de către secția de atletism care a mobilizat la concursurile, desfășurate în luna aprilie a.c., din cele 20 de facultăți ale universității, peste 700 de studenți și studențe. Nu mai puțin demnă de menționat este și activitatea secției de turism care atrage excursiile organizate săptămînal sute de studenți. Obiectivele atrăgătoare, alese cu competență de către conducerea secției, asigură o recreere pe cît de plăcută pe atît și instructivă pentru toți participanții.

Dintre rezultatele mai bune ale echipelor Clubului consemnăm locul III la handbal masculin și locul IV la handbal feminin, obținute în compania unor formații mai experimentate.

Un ajutor prețios în desfășurarea acestor activități l-a constituit colaborarea conducerei clubului sportiv cu comisiile sportive de pe lângă asociațiile studențești din facultăți și Universitate. Rezultatele bune ale facultăților de mecanică, fizică, drept, română și istorie se datoresc, în cea mai mare măsură, tocmai acestei colaborări odată.

De succesele înregistrate în activitatea competițională a Universității sînt legate numele studenților Florin Gheorghiu (șah) și la Facultatea de română, Aneta Schramo și Ion Paraschiv, componenți ai echipelor divizionare de handbal, Hripsine Ceamurian (volei), Dan Dragomirescu (handbal), Victoria Tocilă (atletism), Maria Diaconescu (gimnastică) și mulți alții.

Înființarea clubului «Universitatea» București a însemnat un puternic impuls pentru activitatea sportivă în rândurile studenților noștri, fapt care — sperăm — nu va lăzări să se concretizeze în frumoase rezultate pe care le scontăm și în viitor.

VICTOR IONESCU
lector Universitatea București

SPORTIVII „UNIVERSITĂȚII” BUCUREȘTI

Victoria TOCILĂ

Echipele de handbal ale Universității

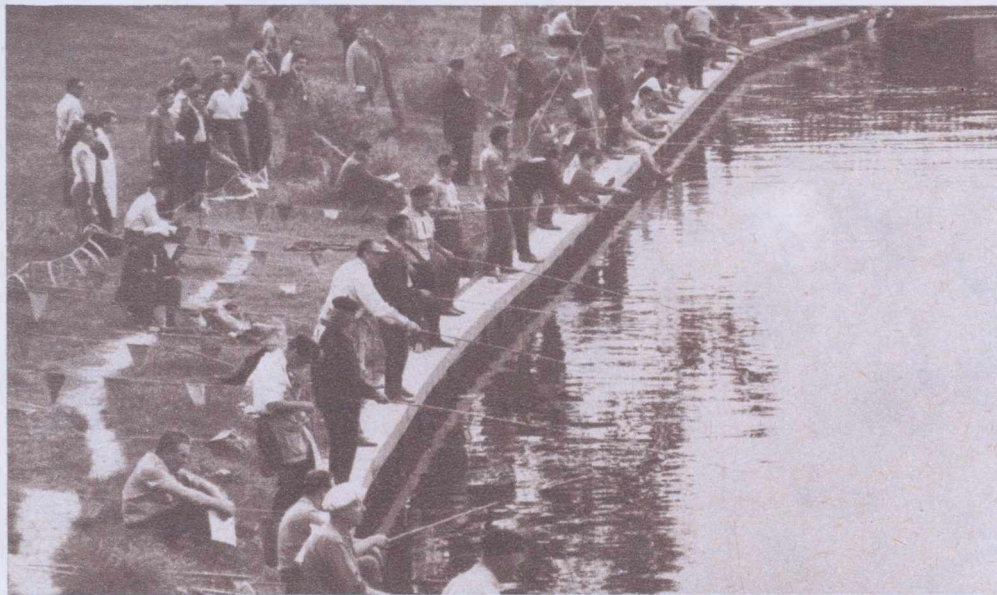

Rectorul Universității Gh. MIHOC, în mijlocul sportivilor

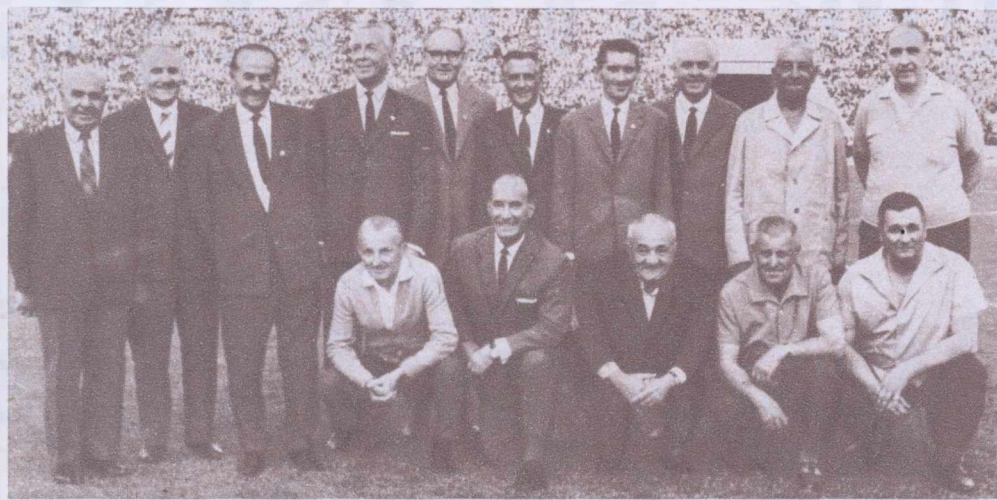

MAGAZIN

Sportiv

Pescarii sportivi sînt adevărați campioni ai agilității și îndemnării dar și ai... răbdării. Adesea, peștișorii nu prea țin seama de graba sportivilor de pe mal, refuzînd cu încăpăținare și prudență delicatesele din undițe. Am asistat, recent, la un concurs al pescarilor sportivi, organizat pe lacul Herăstrău, de unde vă prezentăm acest palpitant moment în care «undițarii» stăteau la pîndă iar peștișorii, probabil, se jucau liniștiți undeva prin largul lacului. În ciuda acestui fapt, toți concurenții au fost mulțumiți. Au petrecut cîteva ore plăcute în aer liber și, de bine de rău, tot au dus acasă cîteva... trofee, de-o saramură.

DUPĂ 36 DE ANI, din nou împreună pe stadion. Veterani ai fotbalului nostru, cei care ne-au reprezentat țara la Campionatele Mondiale din 1930, de la Montevideo, s-au fotografiat pe «23 August», cu ocazia meciului dintre România și Uruguay. Ceea ce nu au izbutit ei să facă cu 36 de ani în urmă, au reușit tinerii de azi: victorie cu 1—0 în fața reprezentativei Uruguayului.

De la stînga la dreapta, sus: C. Rădulescu, C. Stanciu, A. Fieraru, C. Robe, A. Steiner, R. Burger, Em. Vogl, I. Lăpușeanu, N. Lucescu, O. Luchide. Jos: N. Covaci, I. Subășeanu, R. Wetzer, L. Rafinschi și Șt. Barbu.

LA START, VETERANII!

La invitația Asociației sportive «Dezrobirea», din Brașov, mulți dintre cei care ani de zile au figurat printre fruntașii ciclismului românesc și care au reprezentat cu cinste culorile patriei în întîlnirile internaționale, au fost prezenți la «Cursa veteranilor», organizată pe o distanță de 20 km pe șoseaua care duce de la Brașov spre Bran—Fundata—Cîmpulung Muscel. Victoria a revenit în final ploieșteanului Gh. Dumitrescu-Brutaru, care a reușit să învingă, chiar pe linia de sosire, un grup din care făceau parte Iulian Gociman, Marin Niculescu, Nicolae Chicomban și Gheorghe Negoescu, clasați în aceeași ordine. Iată-i în fotografia alăturată pe participanții la întrecere, înaintea startului.

C. GRUIA

SĂ NU FIE GOL!

Pe terenul de fotbal, neîmpăcata dispută dintre înaintași și apărare este izvorul celor mai surprinzătoare și spectaculoase faze. Neputința apare... din senin, «înfierbîntînd» într-o fracțiune de secundă zeci de mii de oameni. De fiecare dată, însă, eroul principal al «pielii» este portarul. Efortul său de a nu lăsa mingea să pătrundă în poartă este, adesea, dramatic. Priviți imaginea alăturată. Fotoreportajul lui EMIL CIȘMAȘ l-a surprins pe portarul Mihai Ionescu (Petrolul) în postură de-a dreptul ciudată. Încercarea sa disperată de a împiedica înscrierea golului a fost, în ciuda aparențelor, încununată de succes. Este o fază din partida Petrolul — Steaua (1—0).

ÎN TIMPUL LIBER

Correspondenții noștri din Brașov — C. Gruia, T. Măgălaș și E. Bogdan — i-au vizitat, acasă, pe cîteva dintre fotbalistii din orașul lor. Printre altele, ei ne-au trimis și aceste două fotografii care ne vorbesc despre preocupările extrafotbalistice ale «stegarilor» Pescaru și Campo.

În imaginea de sus, îl putem vedea pe Pescaru în fața examenelor de sfîrșit de an. În cea de jos se vede cum, pe linia sa de lucru, Campo, ajutat de soție, verifică conștientizarea cu care cei doi copii ai familiei Campo își pregătesc lecțiile.

MAI ÎN GLUMĂ, MAI ÎN SERIO

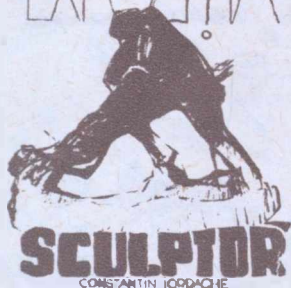
BĂUTURA PREFERATĂ

- Poloistul: Apă
- Slalomistul: Cotești
- Halterofilul: Grasă
- Rugbistul: «Zarea» — trei-sferturi
- Boxerul: K.O.niac
- Motociclistul: M-ottonel
- Înotătorul: Tirnavă
- Alpinistul: Dealul Mare
- Rezerva: Pelin

PARCUL DINAMO

EXPOZIȚIA

SCULPTOR

CONSTANTIN IORDACHE

SPORTUL INSPIRĂ ARTA

Preocupat de tematica sportivă, sculptorul **CONSTANTIN IORDACHE**, el însuși sportiv în prima tinerețe, a executat diverse statui dintre care în prezent sînt expuse următoarele: «Gimnastă» (bronz 1,60 m) la sala Floreasca (București), «Sportivă» (piatră) la Palatul Pionierilor (București), «Atlet» (gips) la asociația sportivă «Voința» din Iași. Împreună cu un colectiv de sculptori a executat în 1952—53 compoziția «Alergător» (piatră artificială) pentru stadionul «23 August» din Capitală.

Presa sportivă i-a reprodus în numeroase ocazii lucrări-compoziții, portrete și reliefuri cu temă legată de diferite sporturi și exerciții atletice.

Expoziția va fi în curînd deschisă în parcul Dinamo și va prilejui iubitorilor de frumos din Capitală un nou contact cu acest mare îndrăgostit al sportului, artistul Constantin Iordache.

WINNETOU LA... BUFTEA

Actorul francez Pierre Brice, interpretul filmelor cu Winnetou, a poposit la studiourile cinematografice de la Buftea unde, în prezent, turnează în filmul «Dacia». Fotografia de sus nu ni-l înfățișează pe Pierre Brice galopînd, înolînd, vîslînd în canoa sau trîgînd cu pușca, așa cum ne-am obișnuit să-l vedem pe acest polisportiv al platourilor de filmare. El a fost surprins într-un moment de relaxare în compania căelușei sale Ondine, nedespărțit tovarăș de călătorii al lui Winnetou.

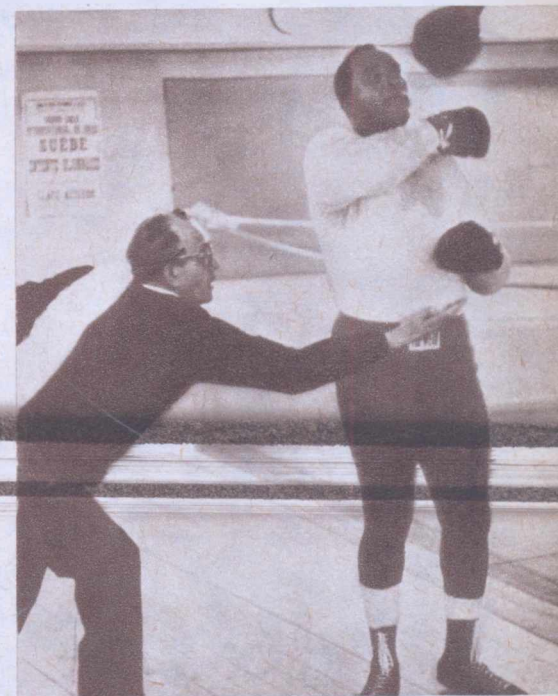
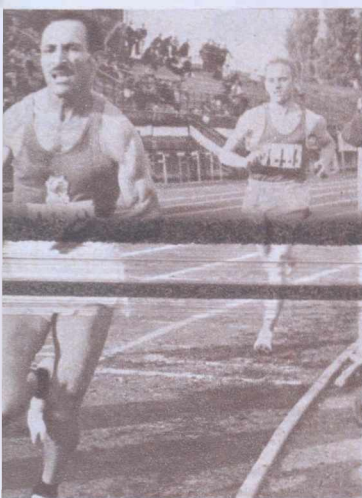
2 TITLURI DE CAMPION

Cu ani în urmă, «prim-planul» din fotografie a fost unul dintre cei mai redevabili versari ai celebrului Zatopek. Probabil, și recunoscut. Este atletul francez Alain Mimoun. În ciuda celor 46 de ani ai săi, Mimoun nu a părăsit pista de atletism. Ba ai mult, la campionatele de atletism ale Țărilor de Jos, desfășurate pe stadionul Charly, el a reușit din nou să se impună în cursa 10 000 m pe care a cîștigat-o cu timpul 30:16,8. În fotografie, un aspect din timpul rsei: Mimoun l-a depășit pe principalul adversar, Guérin, și va termina cu ce secunde înaintea acestuia. Recent, el a cîștigat și campionatul de maraton al Franței, obținînd astfel cel de-al 32-lea titlu de campion. Un frumos tur de forță pentru atlet de 46 de ani.

SOSIRE STRÎNSĂ

Tradiționalul derbi de galop desfășurat recent la Epsom (Anglia) a fost cîștigat de călul *Charismatic* condus de jockeyul australian *Scobie Breasley* (în prim plan, dreapta). Imaginea vă redă momentul cîștigului în stînga. La masa luptă cu învingătorul, călul *Prezandre* cu englezul *Paul Cook* în șă.

SONNY LISTON A REINTRAT ÎN RING

După o pauză îndelungată, Sonny Liston — fostul campion mondial la toate categoriile — s-a hotărît să-și facă reîntrirea în ring. Specialiștii consideră, însă, că Liston trebuie mai întîi să slăbească cu cel puțin 8 kg pentru a ajunge la greutatea sa normală: 96 kg. După cum se poate vedea din fotografie — antrenorul său, Joe Polinimo, îi servește porții duble și chiar triple de... antrenament.

P.S. La apariția acestor rînduri Sonny Liston a și susținut o întîlnire la Stockholm, în compania pugilistului german Gerhard Zech pe care l-a învins prin k.o. în repriza a 7-a.

ROANA LUI PETROSIAN

Recent, la Moscova, a avut loc... coronarea campionului mondial de șah vietnicul Tigran Petrosian, care a reușit să-și păstreze titlul în fața compatriotului său, Boris Spasski.

În imagine, în stînga campionului, se văd vicepreședintele Federației Internaționale de Șah, John Prentiss, iar în dreapta, arbitrul întîlnirii, maestrul englezian O'Kelly.

- Retrogradatul: Drojdie
- Luptătorul: Puterea ursului
- Învingătorul: Tămlioașă

INSTRUMENTUL PREFERAT

- Pescarul sportiv: Solz de... pește
- Arbitrul: Fluierul
- Vice-campionul: Vioara... doua
- Suporterul exagerat: Clopotele, talăngile etc.
- Boxerul: Gongul
- Învingătorul: N-ai

TITI GHEORGHIU - Vaslui

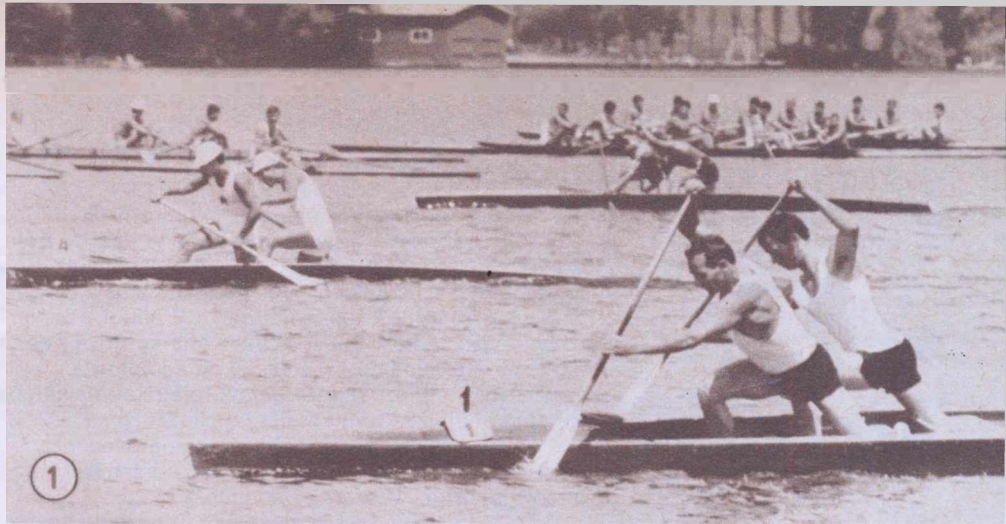

Arbitrul: — De ce părăsiți terenul? Mai sînt doar 30 de minute de joc!
Jucătorul: — Nu mai putem... Crainicul reporter transmite atît de repede. Nu putem juca după cum transmite el...

Desen de
OCTAVIAN COVACI

SNAGOV:

19 FINALE, 41 de campioni și câteva impresii...

Apele Snagovului, acest mare «stadion» nautic care a crescut mulți medaliați olimpici, campioni mondiali și europeni, au fost din nou ...agitate. Zeci de ambarcațiuni, sute de finaliști! Cele mai valoroase padele și pagaie i-au brăzdat suprafața sub controlul sever al cronometrelor. Cronică finalelor ediției din acest an a campionatelor republicane, de caiac-canoe poate fi, desigur redusă statistic: 10 victorii Steaua, 9 victorii Dinamo — cluburile cu cele mai puternice secții, «rivale» de ani de zile în marea cursă a cuceririi medaliilor...

Au fost însă multe momente care s-au desprins din obișnuit. Și care se cer amintite. Bunăoară, victoriile «la pas» realizate de caiacistul Șt. Pocora sau de A. Sciotic, de canoistul A. Igorov, imbatabil la această oră în proba de fond. De multe ori s-a câștigat cu diferență de zeci de secunde, alteori învingătorul a păstrat doar avantajul unei zecimi de secundă. Avem, deci, probe în care frunzașii domină autoritar. Sînt însă și probe în care pînă la «mondialele» din august se pot ivi surprize.

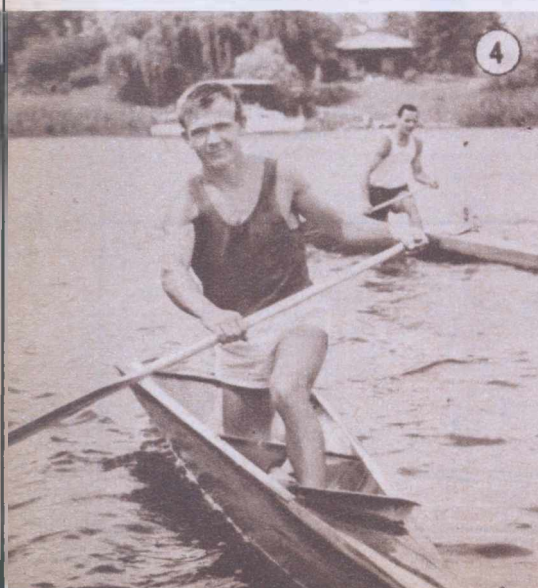
Spuneam de momentele care își reclamă consemnarea. Unul poate fi «aruncarea în apă» a noilor campioni, o tradiție care în afară de frumusețea ei ne amintește că unii tineri sportivi au îmbrăcat pentru prima oară tricourile de campioni ai țării. Printre ei, Gheorghe

Sidorov care, la 20 de ani, i-a amintit marelui nostru campion Simion Ismailciuc că are... 36. Printre cei care n-au îmbrăcat tricoul de campion (mulțumindu-se cu victoria de la mare fond) se numără, neașteptat, și campionul mondial de la Jaița-Aurel Vernescu. După cursă extraordinară, epuizantă, în proba de ștafetă Vernescu n-a putut reface total handicapul ai căruia autori au fost... colegii lui de echipă. Și, mai mult decît toți, A. Ivănescu. Din nou...

Fetele de la Steaua au confirmat la simplu, dublu și patru. La ștafetă fete-certe promisiuni dinamoviste. La toate probele, feminine și masculine, o prezență mai convingătoare a sportivilor din provincie: Timișoara, Arad, Reșița, Galați ș.a. În București — asalt mai consistent spre supremația STEAUA-DINAMO din parte secțiilor de la Olimpia, Voința, Clubul sportiv școlar I.S.E., Școala sportivă de elevi.

Așadar, campionatele s-au încheiat cu concluzii, în general, imbucurătoare. 41 de tineri și tinere, maeștri emeriți dar și sportivi încă fără «cărți de vizită» a îmbrăcat tricourile de campioni. Îi vom reîntîlni, străbătînd apele lacului, la mijlocul lui iulie. Pe agenda marilor competiții internaționale programate ca «repetiții» pentru Grăunau se află înscrisă atunci tradiționala regată Snagov.

Va reuși, oare, Simion Ismailciuc să-și ia revanșa? Dar Igor Lipalci?...
D. GÎRLEȘTEANU

1. Sosire în cursa canoelor de dublu, câștigată de echipajul V. Calabiciov-S. Covaliov (Dinamo) în prim plan, A. Dumitru—campionul olimpic de la Melbourne — și tânărul A. Butelchin, clasa pe locul IV. Dar, pînă la «mondialele» mai este timp...

2. Patru tricouri de campion, patru medalii și o... amintire după festivitatea de premiere. Probei de K 4-1000 m câștigată de echipajul clubului Steaua.

3. Și așa se sărbătorește succesele...

4. Gheorghe Sidorov, fratele campionului mondial A. Sidorov, continuă seria plăcutelor su prize ale sezonului. O victorie la Ismailciuc este ceva, nu? Dar, victoriile se cer confirmate.

5. Un dublu oarecum improvizat: H. Ivano A. Conțolenco (partenerul obișnuit al lui H. Ivanov), V. Nicoară a făcut echipaj cu N. Artimov dar foarte valoros, a adus clubului Steaua victorie în proba de caiac dublu 500 m.

Foto: V. BAGEA

ÎN CONCEDIU
la mare,
la munte,
ÎN EXCURSII,

LA
ANTRENAMENTE
SAU COMPETIȚII
SPORTIVE

*O GUSTARE
DELICIOASĂ*

*care se pregătește
într-un timp record*

un sandviș
cu brânză
topită pastă
„EXPRES”
sau „LIDO”

- LIDO – ȘVAİȚER
cu salam sau șuncă
- EXPRES
cu adaus de tomate,
bola, țelină, chlmion,
piper, măslîne,
preparate din
ȘVAİȚER, OLANDĂ,
CEDAR, TRAPIST.

BRÎNZETURI SUPERIOARE CU UN
PROCENAJ SPORT DE GRĂSIMI ȘI
VITAMINE

**UN APERITIV IDEAL PENTRU TOATE
GUSTURILE**

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie – București. Telefoane:
11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin
difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni – 15 lei; 6 luni – 30 de lei; 1 an – 60 de lei.
Prezentare grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBAUȚEAN. Corector: Gh. BANETTI.

SPORT

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Școlii

SPORT

STARTURI RECORD PENTRU UTRECHT...

Anghel Șoptoreanu este unul din înotătorii noștri care se «bat» cu cronometrele în vederea apropiatelor competiții europene din Olanda. Timpurile record obținute în Italia (2.35,2 și 1.11,6 pe 200 și 100 m bras) ni-l arată într-o frumoasă ascensiune, al cărei pisc trebuie să fie Utrecht-ul. Succes!

Foto: V. BAGEAC